

DVOMESEČNIK
LETNIK 73
ŠTEV. 5 (507)

GLASILO
ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO

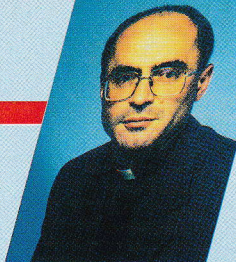
SEPTEMBER-OKTOBER 2000

5

Salezijanski Vestnik

**POČITNICE SO SE IZTEKLE
IN ŠOLSKI ZVONEC JE ZAPEL**

Ob novem začetku

Čas počitnic in dopustov, čas razvedrila in oddiha je za nami. Znova so se odprla vrata šol in uradov, delavnic in podjetij. V nas ostajajo spomini na mnoga prijetna in lepa doživetja minulega poletja, za koga morda tudi neprijetna in boleča.

2

Gotovo so ob koncu zadovoljni predvsem tisti, ki so si znali v tem času vzeti vsaj nekaj časa zase, za svojo duhovno poglobitev in osebno rast. Moč duha in telesa, ki smo si jo nabirali v teh toplih mesecih, naj bi koristno uporabili v času, ki je pred nami.

To je čas, ko so znova oživele naše krščanske skupnosti. Kateheti in pastoralni delavci pripravljajo urnike in programe za novo katehetsko leto, člani župnijskih pastoralnih svetov in drugi župnijski sodelavci pripravljajo načrte in si delijo naloge. Vsi se zavedamo, da je uspeh v veliki meri odvisen prav od resnega načrtovanja in dobrega začetka.

Vsem želim, da bi bili razpoložljivi in velikodušni v služenju in odprti za vse oblike sodelovanja, ki je osnova sodobnega pastoralnega dela. Don Bosko, ki je znal pritegniti v svoje delo vse, ki so hoteli »storiti kaj dobrega«, naj nam bo nenehen vir navdiha in trajen zgled.

POD SVETOLETNIM ZVONOM

Med veselimi dogodki, ki so pred nami, je prav gotovo posvetitev dveh zvonov v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku. Prvi, svetoletni zvon (blizu 4000 kg), je dar župljanov župnije Ljubljana Rakovnik, drugi (1200 kg) pa je dar članov mašne zveze. Zvonova bo posvetil msgr. Stanislav Hočevar, beograjski nadškof

koadjutor, na nedeljo po prazniku Marijinega rojstva (10. 9.).

Gotovo se bomo k tej slovesnosti zbrali vsi, ki čutimo v sebi posebno ljubezen do tega Marijinega svetišča in hrepenenje po večni sreči, ki se nam prebujata ob glasovih zvonov.

Kako prijetno je živeti in prihajati v zavetje Marijinega svetišča in njenih zvonov. Iskrena zahvala vsem, ki ste s svojim delom in darežljivostjo pripomogli, da se bosta sredi hrupa tega sveta odslej oglašala dva nova glasnika odrešenja in naše prihodnje sreče.

PO NOVIH SLEDEH SVETOSTI

Med dragocenimi dogodki, ki nam jih podarja sveto leto, je prav gotovo tudi razglasitev 120 kitajskih mučencev za svetnike. Papež Janez Pavel II. bo opravil to razglasitev 1. oktobra letos na trgu sv. Petra v Rimu. Med mučenci sta tudi dva salezijanca, škof Alojzij Vesiglia in duhovnik Kalist Caravario. Bila sta umorjena (25. 2. 1930) na eni svojih misijskih poti, ko sta se odločno zavzela za čast in dostojanstvo treh deklet in jih branila pred preganjalci.

Dati življenje za rešitev sočloveka! »Nihče nima večje ljubezni ...« Škof Alojzij in novomašnik Kalist, ki sta rasla in zorela v don Boskovi šoli, sta to razumela in izpričala.

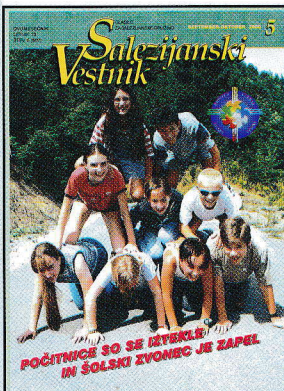
Kot don Boskova duhovna družina jih sprejemamo kot dragocen dar Nebes. Naj bo naše življenje odslej močno zaznamovano z njunim zgledom in priprošnjo.

Le nekaj mesecev je minilo, odkar nas je obiskal Juan E. Vecchi, vrhovni predstojnik salezijanske družbe. Nasmehnil se nam je tudi na naslovni strani prve letošnje številke Salezijanskega vestnika. Z bogato življenjsko izkušnjo, obilnim znanjem in z zvestobo don Bosku usmerja salezijansko družino na pot v novo tisočletje. Resnično pravi človek na pravem mestu.

Prav zato nas je močno presenetila vest o njegovi bolezni, zaradi katere je bil v začetku julija odpeljan v bolnišnico in operiran. Odstranili so mu tumor v možganih, a je še vedno pod strogim zdravniškim nadzorom.

Bolnega predstojnika iskreno priporočam v molitev vsem članom salezijanske družine in vsem prijateljem salezijancev. Naj nas molitev in prošnja še tesneje poveže med seboj in budi v nas plemenita čustva sočutja in solidarnosti.

Iz srca vas pozdravljam
Lozje Dobravec
inšpektor

Razni	BLAGOSLOVI: GOLO, TRSTENIK, VRH	4
Razni	ORATORIJ 2000	6
s.Irena.NovakHMP	DA-ZA VEDNO	8
Sv. Janez Bosko	POMAGAJ BRATU V STISKI	12
Mateja Novak	NA DUHOVNIH V ŽELIMLJEM	16
Vera in luč	DRUŽINA RACIČ	20
Rajni misijonar Bernik	SLOVENEK Z INDIJSKO DUŠO	22
Tone Ciglar	MATURANTI GŽ 2000	25
Novomašnika Peter Pučnik in Marko Košnik	POPLAČANA SADOVA MNOGIH ŽRTEV	26

Naslov: SALEZIJANSKI VESTNIK • RAKOVNIŠKA 6
p.p.2404 • 1001 Ljubljana • telefon: 01/427 30 28

• dvomesečnik • 5/2000, letnik 73 (štev. 507) • Glasilo za salezijansko družino • Izdaja Salezijanski inšpektorat v Ljubljani • Ureja uredniški odbor • Glavni urednik: Janez Potočnik • Grafična priprava in založba: Založba Salve, Ljubljana • Lektoriranje: Jemeja Kovšca • Tisk: Tiskarna Ljubljana, d.d. • ISSN 0353-0477 • www.salve.si/vestnik

DAROVE za vzdrževanje Salezijansk. vestnika lahko nakazete na žiro račun: Sal. inšpektorat, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, št. Ž.R.: 51800-620-336 05 1200119-15059, pripis: "SV"

Na podlagi 25. člena Zakona o DDV se za tisk revij obračunava in plačuje DDV po stopnji 8%.

GOLO

BLAGOSLOV OBNOVLJENE CERKVE

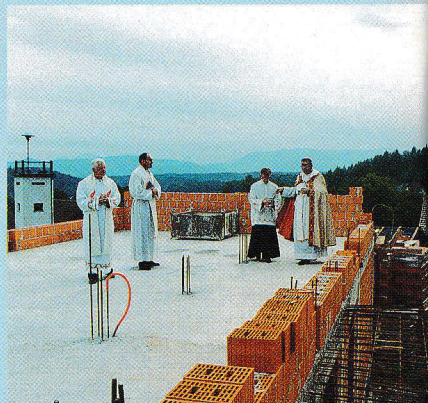
Mnogi, ki romate na Kurešček, tik pred ciljem zagledate na levi (če se peljete z Iga) veličastno cerkev sv. Marjete na Golem, ki od srede julija blesti v novem sijaju. Zavzeti verniki župnije Golo so ji uspeli nadeti novo obleko: prenovljena fasada, strehe, zvonik, okna ... 23. julija je bilo župnijsko žegnanje ob zavetnici sv. Marjeti in prav na ta praznik je prenovljeno cerkev blagoslovil beograjski nadškof msgr. Stanislav Hočevar. V nagovoru med mašo je poudaril tri stvari: da so predniki postavili cerkev v res čudovito na-

ravo; kako nekaj velikega lahko naredi človek – kot je veličastna umetnost cerkve na Golem s svojim čudovitim baročnim oltarjem in prižnico; in končno: mlado dekle sv. Marjeta lepote nebes ni hotela zamenjati za zemeljski prah – najlepša je namreč lepota srca. Skrbeti moramo torej za skladnost človeškega srca z Božjimi načrti. Po maši so domačini pogostili vse navzoče z okusnim golažem in razveseljevali s svojo prijaznostjo. Vsi skupaj pa smo spoznavali, kako obnova zidov cerkve pomaga tudi k prenove žive župnijske skupnosti in kako je vsak član župnijske skupnosti pomemben člen v veri ljubezni. *J.P.*

TRSTENIK

BLAGOSLOV GRADNJE PRIZIDKA

V večernih nedeljskih urah 23. julija 2000 je beograjski nadškof msgr. Stanislav Hočevar blagoslovil gradnjo prizidka salezijanskega doma na Trsteniku. Delavci hitijo z gradnjo; do zime naj bi bil prizidek pod streho, do naslednje zime pa naj bi bila dokončana tudi notranja oprema. V navzočnosti številnih sobratov salezijancev in mnogih salezijanskih prijateljev je bila med pobožnostjo večernic prebrana tudi Spominska listina. V njej je med drugim zapisano: »Prenovljeni dom naj bo kraj miru in počitka za sobrate salezijance, ki so svoje življenje spremenili v dar Gospodu in mladim. Naj bo kraj molitve in darovanja za versko in moralno prenovlo slovenskega naroda in za nove duhovne po-

klice v salezijanski družbi in v Cerкви na Slovenskem.« Darove še vedno lahko oddate osebno na Trsteniku, po poštni nakaznici na naslov Jože Brečko, Trstenik 23, 4202 Golnik ali pa na **žiro račun:**

Salezijanski inšpektorat,
Rakovniška 6, Ljubljana,
štev. Ž.R. 51800-620-336
05 1200119-15059
s pripisom »Trstenik«

VRH NAD LASKIM

NOVA DON BOSKOVA KAPELA

V nedeljo 9. julija 2000 je bila na Vrhu nad Laškim na Pajkovi domačiji slovesna blagoslovitev kapele sv. Janeza Boske. Ob veliki udeležbi ljudi je sveto mašo in blagoslov vodil dr. Alojzij Slavko Snoj, vikar salezijanskega inšpektorja in dekan Teološke fakultete v Ljubljani. Z njim je somaševalo še sedem duhovnikov, med njimi tudi domačin Slavko Pajk, ki je obhajal 20-letnico duhovništva. Ozadje odločitve za gradnjo kapele v zahvalo je na samem začetku obreda izjemno občuteno podal Miha Jelenc. Lik velikega vzgojitelja sv. Janeza Boske in njegovo aktualnost za naš čas je v homiliji prepričljivo orisal dr. A. S. Snoj. Kapelo je brezplačno zasnoval

in dela vseskozi spremljal Karli Fantinatto. Večino del pri gradnji in ureditvi kapele so izdelali domači mojstri, barvni okni Marije Pomočnice in bl. A.M. Slomska pa je izdelal akademski slikar Bojan Klančar. Zahvala torej vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri gradnji in urejanju kapelice z okolico in posrbeli za samo slovesnost ter pogostitev.

Bog plačaj tudi za »ofer«, ki pomeni lep prispevek za plačilo idejnih načrtov za nov župnijski in pastoralni center na Hudinji v Celju, ki ga načrtujemo salezijanci.

Naj vse spremlja varstvo in pomoč svetega Janeza Boska, očeta in učitelja mladine.

S. P.

SODRAŽICA

BILI SMO NA ČARNEM JEZERU

Prav lep pozdrav s Čarnega jezera, natančneje s *Cvetočega otoka*. Bili smo ves dan v cvetju – v pravem pomenu besede. V čudovitem sobotnem dopoldnevu so se na našem otoku pri lurski kapelici zvrstili mladih iz

dvajsetih župnij (večje in manjše skupine). Ogledali smo si kratek skeč, se naučili narediti šopek (bidermajer) ter spoznavali razliko med živo naravo in umetnim cvetjem, ki so ga sposobne narediti naše okorne, včasih pa tudi spretne roke. Bilo nam je lepo, ker smo se spoznali z mnogimi mladimi. Še posebej pa smo bili veseli zato, ker smo bili v bližini Marije in preko čudovite narave spoznavali našega Stvarnika v vsej lepoti in veličini.

DBS Sodražica

BEOGRAD

NA OBISKU V DIASPORI

V človeški naravi je, da rad odkriva neznano, potuje in se uči. Ko si mlad, je verjetno to še bolj prisotno.

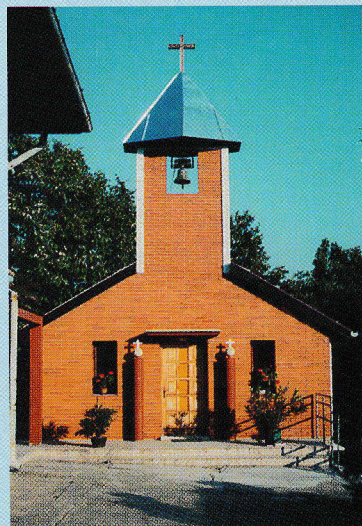
Letos smo se odločili, da odpotujemo v Beograd. Tam smo se lahko zadnje dni v juliju seznanili z delom salezijancev v Jugoslaviji in začutili utrip dežele. Bili smo neverjetno presenečeni, s kakšno vnemo in navdihom opravljajo svoje poslanstvo kljub izredno težkim pogo-

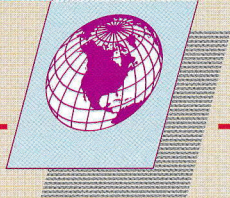
jem, ki vladajo v tej deželi pomanjkanja. Nadškof Perko in novi nadškof Hočevar s pomočniki pod varstvom Marije Pomočnice prižigata pri naših bratih in sestrah luč vere in Božje Ljubezni.

Med našim bivanjem v Beogradu smo podrobneje spoznali župnika – salezijanca Cirila Zajca, ki je s pomočjo Božje previdnosti v najtežjih časih (leta 1991) po lastnih načrtih zgradil cerkev sv. Jožefa Delavca. S svojo trdno vero, misijonarsko voljo in njemu lastno iskri-rostvo je pravi poslanec evangelija.

Slovenci smo lahko ponosni na naše salezijance v Jugoslaviji. Koliko odrekanja, poguma in trdne vere premorejo! Prav bi bilo, da bi se te njihove požrtvovalnosti tudi v domovini bolj zavedali in jim pomagali graditi most Božje Ljubezni. Na koncu bi se še enkrat radi zahvalili župniku Cirilu Zajcu za njegovo neizmerno gostoljubnost, ki smo je bili deležni, prav tako pa tudi nadškofu Hočevarju ter našim sorodnikom in znancem v Beogradu za topel sprejem.

*Dušan J. Gačnik,
Aleš Celestina, Andrej Naglič,
Blaž Milavec*

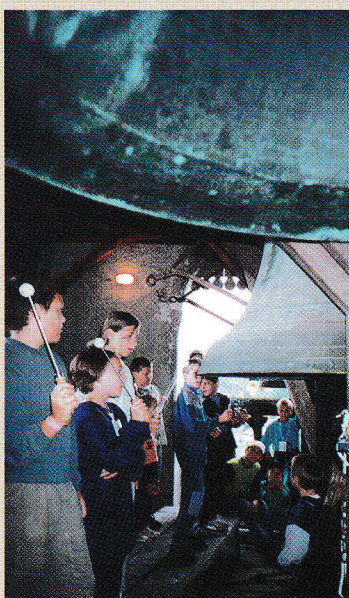
Letos se je oratorij – počitniški program za osnovnošolske otroke v krščanskem duhu in redno ob domači cerkvi in župnišču – dogajal v kakih 70 župnijah. V julijskih in avgustovskih številkah Družine ste lahko kar v vsaki odkrili po več zapisov o oratoriju v župniji. Danes vam v Vestniku predstavljamo poročila iz petih župnij – od tega dveh iz naše diaspore iz Vojvodine. Daljše poročilo o oratoriju bomo prebirali v naslednji številki Vestnika.

V MENGŠU NAJ-UDELEŽBA DOSLEJ

V Mengšu je letos že četrty potekal oratorij, in sicer od 17. do 21. julija. Kljub počitniškemu času smo bili zelo presenečeni nad udeležbo. Prišlo je kar 109 otrok, največ doslej. Za zanimiv pričetek smo poskrbeli s »postajami«, kjer so morali otroci dobro poznati slovenščino, gospodinjska opravila, biti gibčni, sestavljati slike živali in računati. Vsi skupaj smo se tudi povzpeli na zvonik (slika). Naučili smo se veliko novih pesmi, bansov in seveda himno *Tralala pojem si*. Ob igri, ki so jo zaigrali otroci, smo spoznali življenje bl. Lavre Vikunje. Nova spoznanja smo poglobili s pogovori po skupinah, nato pa imeli delavnice ... Malice so sledile športne igre. V

Slovenija ORATORIJ 2000 – GRE NAPREJ!

četrtek smo obiskali in s svojim programom razveselili oskrbovance Doma počitka in sestre usmiljenke. Uživali smo tudi ob »modni reviji« in karaokah. Oratorij smo zaključili s prireditvijo za starše in sv. mašo, pri kateri so sodelovali otroci.

Matevž Bolta

PRVIČ V ŠENTJANŽU

Ko sanje postanejo resničnost, nastane oratorij. Kakor je zavetnik mladih don Bosko sa-

njal o oratoriju in so se mu sanje uresničile, tako smo tudi mladi iz Šentjanža na Dolenjskem želeli našim mlajšim prijateljem dati nekaj več v teh počitniških dneh. In se je zgodilo. Okoli 20 mladih animatorjev se je zbralo skupaj in pod vodstvom Boštjana Jamnika, salezijanskega bogoslovca in našega rojaka, osnovalo načrt za oratorij, ki smo ga izvedli v dneh od 13.-16. julija. Naša pričakovanja so bila presežena. Že prvi dan se nas je zbralo preko 60 in nastalo je ozračje, ki smo si ga lahko le želeli. Otroci so navdušeno sodelovali v vsem ... Veliko smo ustvarjali in se pripravljali za nedeljsko sv. mašo, ki smo jo skupaj z župnikom Janezom oblikovali čisto po svoje, kar je dalo maši še večji čar. Celoten program je nosil naslov *Dobrota*. In res je imela dobrota v teh dneh v naši župniji posebno mesto, saj so otroci dneve preživljali s pomočjo župnijskih dobrotnikov, za kar smo jim zelo hvaležni. Zares so bili ti dnevi polni veselja in ustvarjalnosti, kar so župljani lahko doživeli pri maši in videli pod zvonikom, kjer so otroci razstavili svoje izdelke. Do drugega leta otroci in animatorji kličemo našemu voditelju oratorija: »Hvala, Boštjan!«

soorganizatorica R. K.

SRCE POČITNIC V BELTINCIH

Pesem *Lavra, naša si kraljica* ... je vsak dan odmevala iz 160 grl v župniji Beltinci. Življenje mlade Lavre je zelo prevzelo tako otroke kot mlade. Otroci so prihajali v oratorij že eno uro pred začetkom. Lavrino zgodbo so nam lepo in doživeto predstavili animatorji ob pomoči s. Cilke Hozjan HMP. Razgibano je bilo tudi v delavnicah ... Skratka, vsak se je lahko izkazal; tudi tri pridne gospodinjice, ki so v lonec dale vse, kar so v obilju prinašali velikodušni domačini in župnik. Popoldanski program so popestrile tekmovalne igre. Zelo zanimive so bile igre z vodo in malokateri je ostal suh. Nepozaben je tudi dan, ki so ga oratorijanci preživeli *do vrha* v vodi zdravilišča Banovci in se razveselili osvežujočih lubenic, ki jih je priskrbel župnik. Svoj vrhunec je oratorij doživel v nedeljo 23. julija, ko so oratorijanci skupaj z animatorji pripravili sv. mašo in se zahvalili vsem, ki so pripomogli, da je bil oratorij tako uspešen ... Za otroke je oratorij kakor srce poletnih počitnic.
s. C.H.

V MUŽLJI (Zrenjanin – Vojvodina)

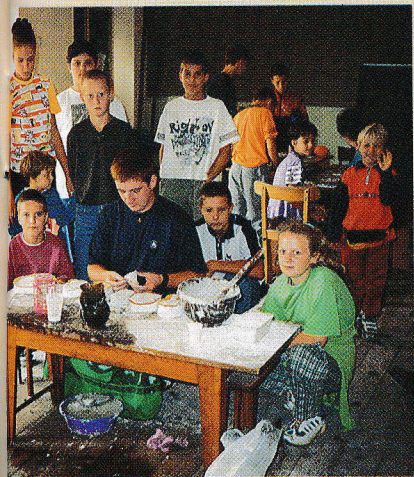
Zagotovo je oratorij takšna oblika srečevanja otrok in mladih, kjer se počutijo dobro, kjer čutijo, da veje duh ljubeznivosti, prisrčnosti, bratstva, veselja ... Od 2. do 5. julija, smo omogočili tudi mužljanskim otrokom udeležbo na oratoriju, ki sta ga organizirali sestre HMP Irena Benda in Elizabeta Vrabčenjak skupaj z animatorji iz Padeja, Kikinde in Mužlje. V ponedeljek zjutraj so navalili otroci, kar prihajali so, nad devetdeset jih je prišlo. V program so se vključevali z velikim zanimanjem. Tema oratorija je bila skrita v formuli V+D-Z. Vsi smo si prizadevali odkriti in uresničiti te kreposti, ki so krasile Dominika Savia, ki je bil sicer glavna tema oratorija. Slišali smo kar precej lepih dogodkov iz njegovega življenja. Otroci so navdušeno prihajali vsako jutro v oratorij. Za sklep oratorija so animatorji skupaj z otroki pripravili sv. mašo, kjer so dokazali, da tudi med mašo lahko z veseljem služimo Bogu. In ko se je oratorij že končal, so nekateri otroci še kar prihajali na župnijsko dvorišče v upanju, da se bo vse nadaljevalo. Potolaženi, do bo še kdaj oratorij, so odšli domov in pripovedovali staršem in prijateljem, kako lepo so se počutili v občestvu.

KiS

V DALJNI SELENČI (Vojvodina)

Od 6. do 8. julija letos sta bili v naši župniji dve sestri salezijanki s. Elizabeta Vrabčenjak (doma iz Selenče) in s. Irena Benda (iz Slovenije). V našem oratoriju smo na temo: BITI Z JEZUSOM - KAKŠNO VESELJE organizirali srečanja za otroke. In zares so bili to veseli dnevi, prepleteni z igro, pesmijo in otroškim smehom. Prišlo je kakih 80 otrok. Ogledali smo si diapozitive o sv. Dominiku Saviu, nato z risanjem in slikanjem izrazili, kar smo si zapomnili iz njegovega življenja. Izdelovali smo rože iz krep papirja in se družili v skupinski igri *poštar*. Izdelovali smo tudi zapestnice prijateljstva. Ob koncu drugega dneva smo imeli *Igre brez meje*. V soboto so animatorke skupaj s s. Ireno pripravile še igro o prijateljstvu: *Mali bober in odmev*; potem smo lahko odkrili svojega skritega prijatelja, za katerega smo vse tri dni na poseben način molili in mu darovali zapestnico prijateljstva. Popoldne smo imeli svojo »otroško sv. mašo.« Somaševanje je ob štirih duhovnikih vodil msgr. Stanislav Hočevar. Nato so se predstavili mladi iz oratorija pod vodstvom svoje katehistinje z dramsko igro o duhovnem poklicu »SKLAMANIE« in gostom predstavili aktivnosti oratorija.

Kristina Ralbovska, katehistinja

da za vedno

mu izročim za vse življenje. Nihče ne ve, na kaj vse bo natelet skozi življenje, na lepe in težke trenutke - a z zaupanjem, da je Bog dobri Oče, ki neizmerno ljubi vsakega otroka in mu želi le dobro, mu zaupam. Bolj, ko poglobljam in prebiram obrazec zaobljub, vidim, da je to nekaj neizmer-

no lepega, velikega, osrečujočega, saj se povežeš s svojim Gospodom, najlepšim izmed vseh človeških sinov. Zaobljube so duhovne vezi, s katerimi se posvetim Gospodu in mu izročim na voljo svojo voljo, imetje, svoje telesne in duhovne zmožnosti, da bi tako po naših Konstitucijah skupaj s se-

LJUBLJANA - GORNJI TRG

GOSPODINJSKI TEČAJ

Ko se Dom za srednješolke pri sestrah salezijankah na Gornjem trgu v Ljubljani ob koncu šole sprosti, ga kaj kmalu zopet napolni mladostna svežina zagrehtih deklet. Tudi letos sta se tam odvijala najprej začetni nato pa še nadaljevalni tedenski gospodinjski tečaj. Ustvarjalnost in delavnost sta spremljali veselje in družabnost. Na koncu pravzaprav ne vemo točno, česa bi se bolj veselili: ali pridobljenega znanja in izdelkov ali pa močnih vezi prijateljstva, ki so se v dneh tečaja spletle med dekleti in sestrami. Hvaležne smo za oboje in do naslednjega snidenja ostajamo v navezi.

s. Damjana

8

Na praznik Marije Snežne 5. avgusta sta v župnijski cerkvi na Bledu izpovedali večne zaobljube v družbi Hčera Marije Pomočnice dve mladi redovnici, s. Anka Benedičič, doma iz župnije Zali log pri Železnikih, in s. Irena Jaklič iz župnije Ljubljana-Sv. Križ. Obe sestri smo vprašali, kaj jima večne zaobljube pomenijo.

s. Anka: "K tebi prihajam, zvesti Bog, v tvojih rokah je moje življenje." (Ps 16,15) Da, s to prošnjo molitvijo in zahvalo prihajam pred Boga, da se

Molitveno življenje
don Boskovich prostovoljk

MOLITI SREDI SVETA

strami širila Božjo čast, posebno med mladimi, k čemur nas vabi sveta Cerkev. Sveti Tomaž Akvinski razlaga, da nas izpoved zaobljub spominja na krstno nedolžnost. Svoj DA Gospodu obnavljamo vsak dan znova, tudi v zaupanju na molitveno podporo svojih bratov in sester v duhu.

s. Irena: Večne zaobljube pomenijo nov mejnik na moji življenjski poti. Na zunaj sicer ni videti bistvenih sprememb, saj že vrsto let živim v Družbi Hčera Marije Pomočnice. Zelo dobro se spominjam svojih najstniških let, v katerih je zorela želja po izbiri redovnega življenja. Takrat sem se srečala z besedami sv. Avguština: "Gospod, k tebi si nas ustvaril in nemirno je naše srce, dokler ne počije v tebi." Čeprav nisem poznala življenjepisa svetnika, niti njegove razlage teh besed, sem dojela globok smisel njihovega sporočila. Življenje je neizmerno bogato in ponuja nešteto čudovitih možnosti, kako ga preživeti. Bistveno pa je samo eno: izbrati tako, da bomo lahko "počili" v Gospodu. V sebi sem odkrila nenehno željo po "biti" z Gospodom, živeti in delati z njim. Prostor, kjer se z Njim srečujem, sem našla v Družbi Hčera Marije Pomočnice, v skupnem življenju, v molitvi in delu z mladimi. V vseh letih uvajanja in oblikovanja v redovno življenje sem spoznavala to svojo željo po tesnem prijateljstvu z Bogom, v vsakdanjem življenju pa sem se naučila, kaj to zares pomeni, saj vsakdanjik prinaša tudi težave in ovire. Z veliko hvaležnostjo in veseljem sedaj izrekam svojemu Bogu DA za večno in želim vsakemu mlademu človeku, ki išče svojo pot, da bo mogel v svobodi izbrati tisto, ki ga bo pripeljala k njegovemu Stvarniku.

s. I.N.

Poletni meseci so mi prav posebej pri srcu. Slovesnosti novih maš me vzpodbujejo, da skupaj z duhovniki in vso Cerkvijo pojem hvalnico Bogu. Tudi sama obhajam v tem času obletnico svoje posvetitve. Srečna sem in Bogu hvaležna za milost, da smem sredi sveta tiho in neopazno hoditi za Njim. Naš način življenja mi daje možnost, da sem na tekočem z vsemi veselimi in žalostnimi dogodki. To pa me vzpodbuje, da Gospoda prosim za odrešenje in srečo vsega sveta, še posebno pa za mlade in potrebne.

Ne morem biti brezbrizna ob kakršnemkoli trpljenju domačih, sosedov, sodelavcev, prijateljev. Če drugega ne zmorem, lahko zanje molim in prosim Marijo in don Boska za pomoč. Trudim se, da bi bil moj pogled odprt, da bi znala ljudem prisluhniti, si našla čas in imela ljubezen za potrebe in stiske sočloveka.

V srcu čutim potrebo klicati Boga na ta razkristjanjeni in zmaterializirani svet. Njega, ki je ena sama ljubezen, želim prinašati ljudem s svojim zglednim in posvečenim življenjem. Moj vsakdanjik je napolnjen z delom, ki ga prepleta molitev. Delam vestno in z veseljem, ker se zavedam, da je to moja služba Bogu in bližnjemu.

Tega pa ne zmorem brez povezanosti s Kristusom, pa tudi posvečenje brez molitve bi bilo prazno. Svet, v katerem živim, bi me lahko kaj hitro zvalil na svojo pot, če me Kristus ne bi poučeval z Božjo besedo in me kreпил v sv. obhajilu. V molitvi pogosto prosim za vztrajnost v dobrem. Moje življenje je sproščeno in veselo tudi zato, ker se srečujem s Kristusovo od-

puščajočo ljubeznijo pri sv. spovedi.

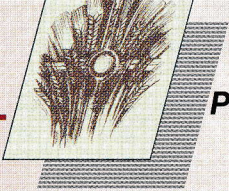
Z molitvijo rožnega venca in duhovnim branjem preiščujem Jezusovo pot. Prizadevam si, da bi bila moja pot vsaj malo podobna Njegovi in da bi v te težke čase prinašala upanje in ljubezen.

Hvaležnost, da me je Bog poklical prav na pot tega posvečenega poklica, me nagiba, da molim hvalnico, se izročam v Marijino in Božje varstvo ter prosim za blagoslov vsega sveta. Zavedam se, da sem vse, kar imam, prejela od Boga in da brez Njegove pomoči ne morem storiti ničesar. Bog je prisoten povsod! Po Svetem Duhu me neprenehoma nagovarja, a posebej se rada ustavim pred tabernakljem, kjer me Gospod uči, vzpodbuje in tolaži.

Jezus je rekel ženi Samarijanki, da Bog hoče molivcev, ki ga morajo moliti v duhu in resnici. Danes, ko zmagujejo močnejši, se je potrebno boriti za resnico. Kot posvečena oseba v svetu se zavem nevarnosti, da me lahko zavedejo raznolika javna mnenja. Oporo čutim v posebnih trenutkih srečanja s Kristusom, ki mi jih nudi naša ustanova. To so mesečne duhovne obnove in duhovne vaje, kjer poglobljamo duhovno življenje, utrjujemo čut pripadnosti ustanovi don Boskovich prostovoljk in se medsebojno bogatimo s svojimi življenjskimi izkušnjami.

Marija je molila skupaj z Jezusovimi učenci. Drago dekle, če slutiš, da te kliče Bog, pridi! Skupaj bova sredi sveta molili in delali za boljši in srečnejši svet.

DBP, Dragonijeva 6, 2000
Maribor

molitev molitev molitev

10

Pred kakšnim letom sem bil slučajno navzoč v manjši skupini katehumenov, v kateri so se eni pripravljali na prejem prvih zakramentov, drugi pa samo na birmo. Ob koncu smo imeli kratko molitev in takoj po molitvi mi je dekle osemnajstih let zastavilo kratko vprašanje: »Kaj je zate molitev?« Vedel sem, da dolg in premišljen odgovor, podkrepljen z najrazličnejšimi dokazi in primeri ne bo mogoč, zato sem se odločil za čisto preprost odgovor. Molitev je pogovor z Bogom. Zavedam se tveganja, da ta trditev, čeprav preprosta, še vedno ne izrazi vsega bogastva in vseh vidikov, ki jih v sebi skriva molitev.

● MOLITEV POGOVOR Z BOGOM

Če prelistamo strani Svetega pisma in če smo še posebej pozorni, kako so možje in žene molili v teku zgodovine odrešenja, lahko rečemo, da je molitev resnično iskren pogovor z

Bogom. Abraham je do skrajnosti prosil za Sodomo (prim. 1 Mz 18,16-33); Samuelova mati Ana se je zahvaljevala Bogu, ker je postala rodovitna (prim. Sam 2,1-10); prerok Izaija se je v molitvi ponudil Bogu za glasnika (prim. Iz 6,1-8); psalmi so sad človekove izkušnje, hrepeneja po Bogu in Božjega navdih; Marijina hvalnica izraža veselje in zahvalo nad čudovitimi Božjimi deli (prim. Lk 1,46-55) ... Najodličnejše mesto pa gotovo zavzema molitev, ki nas jo je naučil Jezus Kristus (prim. Mt 6,9-13).

Molimo lahko po obrazcih in ta molitev pride najpogosteje v poštev, kadar nas je več skupaj (hvalnice, večernice, rožni venec, križev pot, pot luči ...), molimo pa lahko tudi s svojimi besedami. Osebnost me vedno znova pretrese molitev papeža Pavla VI: »Gospod, zahvaljujem se Ti, da si me ustvaril takšnega, kakršen sem. Pomagaj pa mi, da bom vedno bolj postajal takšen, kakršnega me Ti želiš imeti.«

Različne svetopisemske pripovedi nam vedno znova tudi potrjujejo, kako močna je molitev izrečena iz ponižnega in vernega srca. Pomembno je, da omenimo ponižno in verno srce. Kaj-

ti ponižno srce nam omogoča, da se čudimo Božji vsemogočnosti in jo sprejemamo, verno srce pa nam omogoča, da z zaupanje prosimo, kakor nas je povabil že Jezus: »Prosite in vam bo dano! Išcite in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo!« (Mt 7, 7).

● NI POKLICANOSTI BREZ MOLITVE

Zakaj toliko pišemo o molitvi na tej strani, ko pa vendar razmišljamo o poklicanosti, o poklicih. Zato, ker nobene poklicanosti ni brez molitve, brez tega 'kontakta' z Bogom. So stvari, ki nam postanejo jasne samo v območju molitve. Le v molitvi, v zaupnem pogovoru z Bogom, more mlad človek odkriti, sprejeti in vztrajati na poti, na katero ga kliče Bog. Vsi drugi smo lahko somolilci, svetovalci in spremljevalci. Odločitev sprejema človek sam, nihče se ne more namesto njega odločiti. In lahko si mislimo, da danes, ko je na svetu toliko ponudb in toliko možnosti, mladim ljudem gotovo ni lahko. Zato naj ob koncu velja priporočilo starih: moliti za razsvetljenje, za pravo pamet, za vztrajnost.

Miran S.

SVETO LETO 2000

EVHARISTIJA - VIR SPRAVE

Sveto leto 2000 se je prevesilo v drugo polovico. Osrednji dogodek dosedanjih svetoletnih praznovanj je bil svetovni **evharistični kongres**, ki je potekal v Rimu od 18. do 25. junija 2000. Nepozabno doživetje ...

Na kongresu se je močno čutila veseljnost Cerkve. Evharistični Jezus je privabil vernike, duhovnike, redovnike, redovnice in škofo različnih barv iz vsega sveta. Med temi svetovljani je bila tudi skupina 36-ih udeležencev iz Slovenije pod duhovnim vodstvom stiškega opata dr. Antona Nadraha. Kljub raznolikosti kultur in jezikov smo močno čutili, kako nas povezuje ljubezen Jezusa Kristusa, ki živi v sv. evharistiji. Nepozabno je bilo praznovanje praznika Rešnjega telesa, ko je slovesnemu bogoslužju predsedoval papež Janez Pavel II. pred baziliko sv. Janeza v Lateranu. Po sveti maši pa je bila slovesna telovska procesija do bazilike svete Marije Velike. Papež je želel, da se evharistični Jezus v svetem letu sprehodi tudi po rimskih ulicah in prebivalcem podeli svoj evharistični blagoslov.

Ves čas kongresa je bila močno navzoča vera na **spravno moč evharistije**, na kar tolikokrat pozabljam. Kar zmanjkuje nam moči, da bi zaživel spodbudo evangelista Mateja, ki pravi: **Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj proti tebi, pusti dar tam pred oltarjem, pojdi in se najprej spravi z bratom, potem pa pridi in daruj svoj dar ...** (Mt, 5, 23-24). Sodelovati pri sv. maši in pristopiti h Gospodovi mizi, ne da bi se spravili z Njim in z bližnjim, je lahko razlog za obsodbo, na kar nas opozarja sv. Pavel: **Kdor bo torej nevredno jedel ta kruh in pil ta Gospodov kelih, se bo pregrešil nad Gospodovim telesom in krvjo. Naj torej vsak sebe presodi in tako je od tega kruha in pije iz keliha ...** (1 Kor 11,27-29).

Evharistija je spravni čudež Božje ljubezni. Da se ta čudež lahko udejanja tudi danes, tukaj med nami, so potrebni služabniki evharistije, za katere je potrebno prositi Gospoda žetve. Zato vas, dragi molivci, vabim k vztrajni molitvi za duhovne poklice. Posebej vas vabim, da se udeležite molitvenega dneva za duhovne poklice, ki bo drugo soboto v mesecu septembru (9.9.) v treh slovenskih Marijinih romarskih svetiščih: na Brezjah, Ptujski Gori in Sveti Gori. Naj Gospod, živ v Evharistiji, po Marijini priprošnji usliši našo skupno molitev!

Ivan Turk, sdb

MOLITVENI NAMENI

◆ September

Znova so se odprle šolske učilnice in hramovi modrosti ...

Gospod, prosimo te, za starše, vzgojitelje, učitelje in katehete, da bodo ob šolskih programih nudili mladim tudi življenjske vrednote.

◆ Oktober

Zadeva sprave z Bogom in med ljudmi je zadeva molitve. Kdor resnično moli, velikodušno odpušča.

Gospod, naj se v mesecu oktobru vrne molitev rožnega venca v naše družine, po molitvi pa ljubezen, mir in sprava.

◆ November

Tvojim vernim, Gospod, se življenje spremeni, ne pa uniči ...

Gospod, prosimo te, da bi se umirajoči spravili z Bogom in med seboj in da ljudje ne bi umirali brez sv. popotnice.

11

SI V SVOJEM MLADOSTNEM ISKANJU ZASLUTIL/A POSEBEN KLIC?

Informacije o raznih oblikah odgovora na Gospodov klic dobiš osebno, po pošti ali po telefonu.

Janez Potočnik
Rakovniška 6, 1108 Ljubljana
tel.: 01/427-30-28
e-mail: janez.potocnik@salve.si

V jubilejnem letu odrešenja in v letu priprave na stoto obletnico prihoda salezijancev v Slovenijo nam kot katehet govori sam sv. Janez Bosko - tako, kot je govoril svojim fantom v raznih nagovorih, šmarnicah, pridigah ipd.

● **Kdor ima dve suknji, naj ju deli s tistim, ki nima nobene.** (Janez Krstnik)

Janez Krstnik, veliki prerok, ki je napovedal Jezusov prihod, je pridigal na bregovih reke Jordan. S trdimi besedami je nagovarjal ljudi:

»Pokorite se, spremenite življenje, drugače vas bo Bog kaznoval! Vrgel vas bo v ogenj, ki ne bo nikoli ugasnil!« Mnogi, ki so do tedaj nepošteno živeli, so se ustrašili in ga spraševali:

»Kaj naj storimo?«

Odgovarjal jim je:

»Kdor ima dve suknji, naj ju deli s tistim, ki nima nobene, in kdor ima živež, naj stori enako« (prim. Lk 3,7-13).

● **Dajte v miloščino to, kar je znotraj vaših krožnikov!** (Jezus)

Ko je Jezus začel pridigati in se predstavil kot Božji Sin, je rekel, da je vse tisto, kar damo najbolj revnim, najšibkejšim, kot da bi dajali njemu. »Že en sam kozarec sveže vode,« je rekel, »bom povrnil.« (prim. Mt 10,42)

Nekega dne so ga skušali speljati na pogovor o tem, kako moramo pomiti tudi zu-

SV. JANEZ BOSKO

**Pomagaj
bratu v stiski**

nanji del kozarca in krožnikov, da ne postanemo nečisti. Izgubil je potrpljenje in rekel: »Vi farizeji sicer res čistite kozarec in krožnik od zunaj, znotraj pa ste polni pohlepa in hudobije. Kako ste nespametni! Ali ni tisti, ki je naredil zunanost, naredil tudi notranost? Dajte raje v miloščino to, kar je znotraj, in glejte, vse vam bo čisto« (Lk 11,39-41).

Nek drugi dan pa, ko je govoril množici, ga je neki učitelj postave vprašal: »Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?« On pa mu je dejal: »Kaj je pisano v postavi? Kako bereš?« Ta je odgovoril: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe ... In kdo je moj bližnji?« Jezus je odgovoril: »Neki človek je šel

iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na potovanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zлил olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarja, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.«

Obrnjen k tistemu, ki ga je vprašal, je Jezus zaključil: »Pojdi in ti delaj prav tako!«

V vsem svojem življenju je Jezus učil, da kdor hoče živeti kot Božji otrok in na koncu življenja prejeti večno plačilo od Boga, mora pomagati tistemu, ki je v težavah, narediti nekaj za tiste, ki so potrebni.

Jezus je svojo pridigo zaključil z govorom o poslednji sodbi, ki bo zaključila človeško zgodovino. Evangelist Matej pripoveduje o tem v 25. poglavju. V njem Jezus večkrat poudarja, da vse, kar naredimo za uboge, naredimo zanj, in da bo povrnil z neskončno srečo: »Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili« (Mt 25,40).

● Ljubezen pokrije množico grehov. (Apostoli)

Apostoli so nadaljevali z učenjem tistega, kar je učil Jezus. Ena temeljnih lastnosti, ki jo mora imeti kristjan, je: pomagati drugim. Pa ne samo s hrano, ampak v vsaki stiski.

Sveti Peter je pisal prvim kristjanom: »Predvsem pa se

med seboj goreče ljubite, ker ljubezen pokrije množico grehov« (1 Pt 4,8).

In sveti Jakob piše prvim skupnostim kristjanov: »... vedite, da tisti, ki grešnika spreobrne iz blodnje njegove poti, njegovo dušo reši iz smrti in pokrije množico grehov« (Jak 5,20).

● Kaj lahko storim jaz?

Rekel mi boš: »Kaj pa lahko storim jaz?« Odgovarjam ti: »Lahko se odrečeš nepotrebim in razkošnim stvarim, da pomagaš drugim. Kaj bi rekel Jezus o obilni hrani, dragih igračah, oblekah po zadnji modi, o sladoledu in pijačah, ki jih kar naprej kupuješ, medtem ko otroci kot ti, umirajo od lakote in nimajo potrebnih zdravil?«

Rekel mi boš: »Moja družina je revna. Nikoli nisem imel dragih igrač.« Vesel sem, kajti razkošje ni dobra šola za življenje. Zato pa ti hočem predlagati nekaj načinov, kako bi tudi ti lahko pomagal nekemu v stiski:

- pomagaj pri učenju prijatelju, ki ne razume razlage;
- delaj družbo prijatelju ali pa ga pritegni k igri, ko je žalosten;
- obišči kakšnega starejšega ali bolnega sorodnika;
- prenašaj prijatelja, ki ima težak značaj;
- širi dobre knjige in revije;
- prijatelju, ki se grdo obnaša ali grdo govori, svetuj, naj bo boljši;
- moli za svoje starše, učitelje, prijatelje;
- daruj kakšno žrtev za spreobrnjenje grešnikov.

Bog ti bo povrnil za vse dobro, ki ga delaš. Blagoslovil te bo v tem življenju in te z veseljem in mirom sprejel zadnji dan.

Giovanni Bosco, *Il mese di Maggio*, str. 164-168

Molitev

Gospod, doumel sem, da tudi jaz lahko pomagam svojim bratom in sestram v stiski, tako da iz svojega življenja odstranim vsako nepotrebno in razkošno stvar, in da pomagam vsem bližnjim, ki so potrebni moje pomoči.

Moram ti priznati, da nisem navajen misliti na tiste, ki so okoli mene:

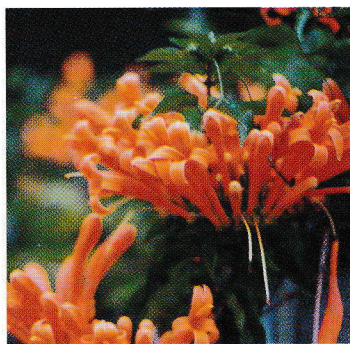
mislim skoraj samo nase.

A od sedaj naprej hočem bolj pogledati naokrog:

če bom videl koga, ki potrebuje pomoč pri učenju, malo družbe, igranja z mano, ker je sam, se ne bom umaknil.

Pomagal mu bom.

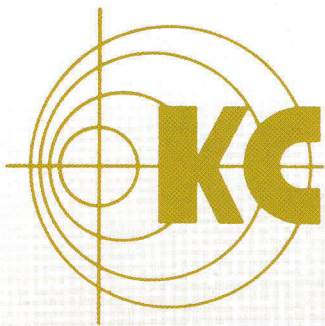
In tako se bom čutil bolj podoben tebi, Jezus, ki si hodil po cestah sveta in vsem delal dobro.

Naloga

»Kdo v tem trenutku najbolj potrebuje mojo pomoč?«

Takoj in radodarno mu bom ponudil svojo pomoč.

20 let Saleszijanskega katehetskega centra

14

Cerkev v vseh časih išče ustrezne načine, da bi nagovorila človeka in mu pomagala pri njegovem človeškem in krščanskem dozorevanju. Želi mu pomagati, da bi postal zavzet kristjan in dober državljan. Pri tem delu pa se poslužuje tudi medijev, še posebno tiska, ki spada med prvenstvena področja tudi saleszijanskega dela. Ker letos obhaja Saleszijanski katehetski center (KC) dvajsetletnico svojega delovanja, smo postavili nekaj vprašanj saleszijanskemu duhovniku dr. Francetu Škrablu, docentu na Teološki fakulteti v Ljubljani in voditelju KC.

- *Gospod Škrabl, saleszijanci smo na Slovenskem že skoraj sto let. Kakšna je bila saleszijanska tiskovna dejavnost v preteklosti?*
- *Kako in kdaj je nastal KC in kakšne so njegove glavne naloge danes?*

Vzgoja mladih, misijoni in delo na področju družbenega obveščanja so pglavitne naloge don Boskovih saleszijancev. Naš ustanovitelj sv. Janez Bosko je bil uspešen tudi na področju tiska. Sam je napisal nad dvesto knjig, ogromno pa je napravil tudi za širjenje krščanskega tiska. Želel je, da bi to nadaljevali tudi njegovi duhovni sinovi.

Zvesti don Boskovi želji in zavedajoč se pomembnosti medijev v današnjem svetu se saleszijanci po svetu in v Sloveniji trudimo tudi na tem področju.

Saleszijanski tisk ima na Slovenskem že razmeroma dolgo tradicijo. Saleszijanci smo prišli v Ljubljano leta 1901 in že tri leta pozneje začeli izdajati revijo Don Bosko, ki se je pozneje preimenovala v Saleszijanski vestnik. Po prvi svetovni vojni smo začeli izdajati brošurice, imenovane Knjižice, čtivo za "preprosto" ljudstvo. Do druge svetovne vojne je izšlo nekaj sto takih brošuric. Po drugi svetovni vojni je nova oblast prepovedala izdajateljsko dejavnost, tiskarske stroje na Rakovniku pa zaplenila. Knjižice so potem izhajale v Trstu, od koder so se leta 1967 preselile v Ljubljano. Od takrat je že izšlo nad 150 knjižic. Leta 1969 je ponovno začel izhajati Saleszijanski vestnik, leta 1972 homiletična revija Se-jalec, leta 1980 pa revija Ministrant.

Saleszijanski inšpektorat v Ljubljani je leta 1980 ustanovil pravno telo z naslovom KATEHETSKE CENTER. Registriran je bil po vseh pravilih tedanje zakonodaje. Dobil je nalogo, da spremlja razvoj pastorale in kateheze po svetu, da skrbi za trajno izobraževanje sobratov na katehetskem področju, da skrbi za tiskanje in širjenje verskih knjig, posebno za pripravljanje katehetskih pripomočkov in audiovizualnih sredstev. S svojim delovanjem naj bi širil veselo oznanilo predvsem med mladimi, starši in med ljudmi sploh. Poleg tega pa naj bi skrbel tudi za katehetsko in pedagoško literaturo.

- *Katere so temeljne knjižne zbirke, ki jih izdaja KC in komu so namenjene?*

Temeljne zbirke so: katehetska, družinska, teološka, mladinska, pričevanja in knjižice. Knjige iz katehetske zbirke so namenjene predvsem katehetom in katehistinjam oz. katehistom. Tisti, ki se ukvarjajo s katehezo, se morajo nenehno izobraževati na teološkem in pedagoškem področju. In prav s temi priločniki jim nudimo možnosti samoizobraževanja, saj jim nudimo najnovejšo tovrstno literaturo, ki izhaja v Evropi. Družinska knjižnica pa je namenjena zakoncem oz. staršem. Obravnava zakonska in družinska vprašanja. S temi

knjigami želimo opogumljati zakonce za čvrst krščanski zakon in za dobro družinsko splošno in krščansko vzgojo. Mnogi starši radi berejo te knjige in ob njih razmišljajo o raznih problemih, ki se pojavljajo v družini, mnogi kateheti pa uporabljajo te knjige kot temeljno gradivo za srečanja s starši. Teološka knjižnica prinaša poljudne knjige s teološkega področja. Še vedno ugotavljamo, da so slovenski kristjani premalo izobraženi in premalo ozavešeni in to jih ovira pri zavzetem delovanju v Cerkvi in družbi. Pri mladinski knjižnici pa izdajamo knjige za mlade in otroke. Najnovejša zbirka je *pričevanja* v kateri bodo izhajale knjige o znanih osebnosti, ki so svetniško živlele in opravljale posebne dejavnosti v Cerkvi ali družbi. Najstarejša zbirka pa so *knjižice*, ki so namenjene najširšim slojem in so tudi najbolj razširjene. Poleg omenjenih zbirk pa vsako leto pripravimo tudi *Marijanski koledar* v stenski in žepni obliki. Na koledarju so navadno podobe slovenskih slikarjev. Ta koledar je izredno razširjen in skoraj ni krščanske družine, ki tega koledarja ne bi imela. V vseh zbirkah smo doslej izdali nad 220 knjig in knjižic.

● *Kdo so avtorji vaših knjig?*

Če je le mogoče, so to domači avtorji. Največ so to duhovniki ali pa laiki, ki so teološko ali pedagoško dobro izobraženi. Če pa na Slovenskem ne moremo dobiti primerne avtorja, se zatečemo k prevodu. Držimo

se pravila: bolje je imeti dober prevod kot pa nič. Ker Slovenci spadamo v srednjeevropsko kulturno področje, prevajamo knjige s tega področja, ki nam je najbližje. Velikokrat pa knjige oz. knjižice tudi prirejamo, da jih tako čimbolj prilagajamo našim bralcem.

● *Imate tudi knjižnico?*

Katehetski center ima tudi edino specializirano knjižnico v Sloveniji, ki zbira le katehetsko in versko-pedagoško literaturo. V knjižnici je blizu 5000 knjig. Naročenih imamo tudi nad 20 revij. V veliki večini so to knjige v tujih jezikih, ker pač v Sloveniji ni mogoče izdajati toliko tovrstne literature, ker je pač naše govorno področje premajhno in so potem tudi naklade knjig nizke, zaradi tega pa predrage za naše bralce. Je pa naša knjižnica premalo izkoriščena. Malo je ljudi, ki bi jih ta literatura zanimala.

● *Kakšno je vaše sodelovanje z založbo SALVE?*

KC pripravlja knjige za tisk, založba SALVE pa skrbi za tisk in za prodajo. Tako si delimo delo. Pred leti je bilo veliko težav na področju tiskanja knjig. Večina tiskarn ni sprejemala tiskanja verskih knjig, ker je bila stroga kontrola tiska. Le redki "šefi" tiskarn so se opogumili, da so tiskali verske knjige in to samo takrat, kadar niso imeli drugega dela. Mi smo bili drugorazredni naročniki. Danes pri tiskanju ni več težav, težave pa so na področju prodaje. Ljudje vedno manj berejo in zato prodamo vedno manj knjig.

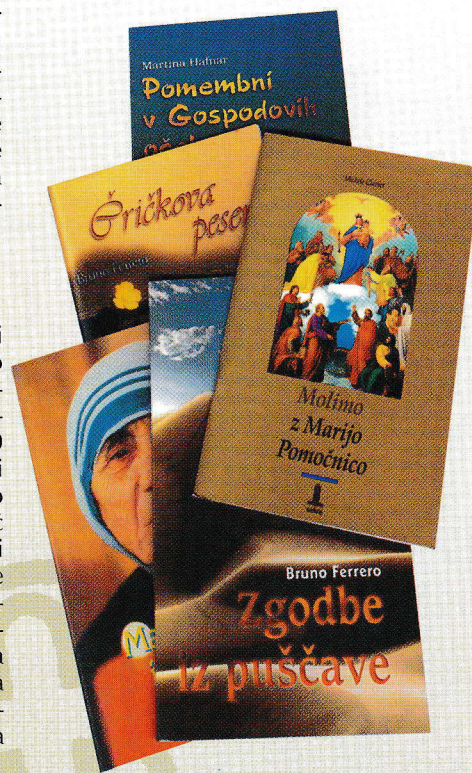
● *Zakaj ljudje danes tako malo berejo?*

Ljudje rajši gledajo televizijo, kot berejo knjige, ker pri gledanju televizije ni

potreben noben napor. Pri branju knjige pa je treba biti zbran in tudi razmišljati. To velja tudi za časopise. Danes ljudje berejo, če že kaj berejo, t.i. rumeni tisk, kjer so le senzacije in z branjem tega tiska potešijo svojo radovednost, žal pa tak tisk spodbuja negativno oblikovanje človeka.

● *Kaj bi priporočili našim bralcem?*

Prepričan sem, da bodo imele knjige na področju verskega izobraževanja vedno svojo veljavo. Dobre verske knjige nam omogočajo osebno razmišljanje, versko izobraževanje in poglobljanje vere. Gledanje televizije ne more nadomestiti branja dobre knjige. Bralcev SV bi rad priporočil, da radi segajo po naših knjigah oz. knjižicah, saj jim bodo pomagale pri njihovem osebnem in krščanskem dozorenju.

POD SVOBODNIM SONCEM

Bog vedi, koliko skupin mladih se je že zbralo na duhovnih vajah v Želimpljem vse od konca šestdesetih let!

NA DUHOVNIH V ŽELIMPLJEM

V juniju in juliju so se v Želimpljem zvrstili štirje termini duhovnih vaj. V tem času se je zbralo okoli 300 udeležencev, vse od četrtega razreda osnovne šole pa do konca srednje šole, ter kakih 35 animatorjev. Govorili smo o pristnosti, Frančišku Asiškem in naravi. Poleg molitve in resnega dela pa ni manjkalo časa za sprostitve, veselje in smeh.

Hvalnica soncu, našemu bratu
Hvaljen Gospod, hvaljen in hvala za vse,
kar nam podarjaš otrokom svojega stvarstva.
Hvala za sonce, sonce rumeno,
ki nas v jutro zbudi in nagovori,
prikliče smebljaj-v naše srce.
Zdramiš rastline, poplješ jim roso
in zvabiš živali iz svojih ležišč.
Hvala za svetlobo, mir in upanje,
hvala za življenje.

Urša Cankar

Hvalnica ognju
Hvala ti, Gospod, za večni ogenj,
ki nas v mraku segreva
in v temi usmerja,
brez katerega ni življenja
in brez katerega
ne najdemo poti do Tebe,
da bi nam svetil.

Gašper Banovec

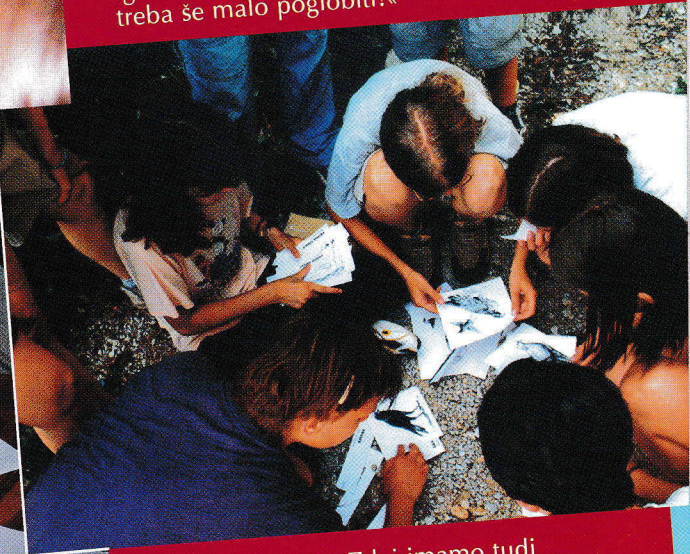

Maša v naravi?! Ej, zakon!

Igre brez meja: »Znanje o pticah bo pa treba še malo poglobiti!«

»Ja, ko je čas za resno delo, pa zmoremo tudi to!«

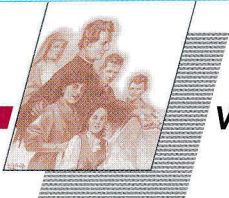
Gledališki prizor: Zdaj imamo tudi animatorji priložnost pokazati svoje igralske sposobnosti!

Odmor na odbojkerskem igrišču: »Hm ... le kam bo padla?«

Pripravila Mateja Novak

Stopnja brezposelnosti v Slovenija je okoli 14 %. Sam podatek ne pove veliko, bolj zgovoren je, če ga spremenimo v številke: v naši domovini je brezposelnih nekaj nad 110.000 tisoč oseb. Od tega jih je približno ena četrtina mlajših od 25 let. Problem brezposelnosti je torej med mladimi zelo občuten!

18

Mladi brez zaposlitve

DOSTOJANSTVO IN PRAVICA ČLOVEKA

Vprašanju človekovega dela je bilo v preteklih dveh stoletjih, zlasti z razvojem kapitalizma, namenjene veliko pozornosti. Okoli dela, pogojev dela, zaščite pravic delavcev in nenazadnje okoli pravičnega plačevanja se je odvrtil – posredno ali neposredno - dobršen del novejše zahodne zgodovine. Nekateri so šli celo tako daleč, da so iz dela in iz delavcev skovali ponižujočo in dušilno ideologijo.

DELOVNA AKCIJA

Poleg Mladinskega Centra bi radi uredili še katarkasko igrice, zato rabimo vašo pomoč!

5 s seboj prinesite lopato ali kramp!

PONEDELEK, TOREK
IN SREDO ob 15^h

PRIDITE

Tudi don Boskovo vzgojno delo je v samih začetkih zaznamovano z mladimi delavci iz Turina. V prvih letih duhovništva se je srečal z njimi, ko so iskali primerno delo za dostojno preživetje. Fantje iz okoliških gričev so prišli v mesto z enim samim namenom: da bi delali in čimprej nekaj zaslužili ter si tako uredili življenje. Don Bosko, ki je iz obiskov teh istih mladih v zapirih vedel, koliko skritih pasti jih čaka na tej poti, jih je v tej nameri odločno podprl. Ponudil jim je šolo in jih tako primerno izobrazil za delo. Odpiral je delavnice ter jih usposabljal za razne poklice. Pomagal jim je iskati zaposlitev in z delodajalci sklepal pogodbe, ki so ščitile mlade pred brezobzirnim izkoriščanjem. Vzgojno poslanstvo za mlade v svetu dela je predstavljalo eno od stalnih prizadevanj salezijancev in tudi danes v svetu ni prezrto.

Delo je izraz dostojanstva, ki ga je Bog ob stvarjenju podaril človeku: »Bodita rodovitna in množita se, napolnita zemljo in sj jo podvrzita« (1 Mz 1,28). Človek ima od Boga dano nalo-

go, da skupaj z njim soustvarja svet. Od tod je seveda jasno, kako pomembno je, da ima človek zaposlitev. Imeti zaposlitev predstavlja v prvi vrsti možnost, da živi človek ustvarjalno, da se doživlja koristnega in da pošteno skrbi zase in za svoje življenje. Ljudje brez zaposlitve – med njimi je tudi ogromno mladih – so zato pogosto oropani temeljnega človeškega dostojanstva, načeto pa je tudi njihovo samospoštovanje in samozaupanje. Mnogi, ki ostanejo brez dela, doživljajo resnično bivanjsko stisko. Predstavljajte si, recimo, očeta pri štiridesetih, ki ima tri šolaobvezne otroke in nenadoma ostane brez vira dohodka ... Tudi mnogi mladi se znajdejo v podobnih škripcih. Neredki so študentje, ki po končanem šolanju in uspešno opravljeni diplomi ne dobijo zaposlitve.

MLADIM PONUDITI CELOSTNO REŠITEV

Ko torej govorimo o brezposelnosti, hkrati govorimo o nevarnosti potisnjenosti na rob družbenega življenja in doga-

janja. Pogosto gre za nek začaran krog, v katerega se ujamejo mladi. Zaradi težkih in zapletenih družinskih razmer doživijo neuspeh v šoli. Ker je učni uspeh slab, imajo zelo omejene možnosti za nadaljnji vpis v srednjo šolo. Poleg tega pogosto padejo v tako družbo sovrstnikov, ki prej zavira kot spodbuja učenje. Nekateri ne uspejo dokončati srednje šole – odstotek teh je, glede na druge evropske države, v Sloveniji zelo visok. Danes pa je brez ustrezne izobrazbe težko dobiti primerno stalno zaposlitev. Tako se mladi preživljajo s priložnostnim delom, z delom na črno itd. V takem stanju je seveda težko dolgoročno razmišljati o načrtovanju lastne družine, o finančnem osamosvajanju, o lastnem stanovanju ... Poleg tega si mladi danes ne morejo predstavljati, da bi bili brez denarja. Denar morajo nekje dobiti. Načini pridobivanja pa so pogosto, milo rečeno, zelo zelo vprašljivi. Neuspeh v šoli – brezposelnost – kriminal je torej trikotnik, iz objema katerega je težko na hitro najti primeren izhod.

Nekajletna izkušnja delovanja Skale je pokazala, kako pomembno področje vzgojnega delovanja je priprava, usposabljanje in pomoč mladim pri vključevanju v delo. Že eno leto izvajamo v celjski regiji program SKALA-PUM, ki poskuša na celosten način pomagati mladim, da se vključijo nazaj v šolanje oz. da si najdejo primerno zaposlitev. Preko osebnega dela in dela v skupini se mladi ponovno navdušijo za lastno poklicno pot. Prav v izkušnji celjskega programa smo opazili, kako mladi potrebujejo konkretne odgovore na konkretno stisko, v kateri so se znašli. Žal ostajajo danes vzgojna prizadevanja vse preveč v oblakih ...

LMc

Razmišljanja za vzgojitelja

Naj za konec zapišem par drobnih spodbud za vse, ki se kot vzgojitelji v različnih vlogah srečujemo z mladimi na poti njihovega odrasčanja.

- *Pomagajmo otrokom, da bodo uspešni v šoli.* Ne uničimo jim otroštva s postavljanjem previsokih ciljev, po drugi strani pa naredimo vse, da bodo glede na svoje zmožnosti uspešni v izobraževalnem procesu.
- *Privzgojimo jim delovne navade.* Največ, kar lahko damo otrokom v življenje, je to, da jim privzgojimo pozitivne delovne navade. Navajajmo jih na vztrajnost in doslednost pri učenju in pri delu.
- *Pomagajmo mladim odkrivati njihov poklic.* Pogosto tarnamo nad tem, da mladi niso dovolj motivirani, da nič zares ne pritegne njihovega zanimanja. Pogovarjajmo se z mladimi o njihovi poklicanosti, o njihovih željah ter pomagajmo jim razvijati drže, ki jim bodo omogočile uresničitev njihovih poklicnih sanj.
- *Naučimo mlade spoštovati vsako delo.* Vsako delo ima svoje dostojanstvo in nobeno pošteno delo ni nečastno. Mnogi presojujejo delo predvsem po zaslužku. V težkih ekonomskih razmerah, v katerih smo se znašli, je to zagotovo eno od meril za presojo dela, toda še zdaleč ne edino in najpomembnejše.
- *Prizadevanje za socialno pravičnost.* Na področju zaposlovanja se tudi v naši domovini dogajajo številne kršitve in nepravilnosti. Prizadevajmo si, vsak po svojih močeh in vsak na svojem mestu, za zagotavljanje poštenosti in socialne pravičnosti. Osvežimo vzvode, ki nam lahko v tem smislu pomagajo.

Na straneh Salezijanskega vestnika je bilo veliko besed namenjenih preventivi in don Boskovemu preventivnemu vzgojnemu sistemu. Del preventive je tudi delo, zaposlitev. Še več, delo je najboljša in najpopolnejša oblika preventive.

20

Ta zgodba družine Račič iz župnije sv. Antona Padovanskega, Ljubljana Vič, je bila zapisana pred osmimi leti, za predstavitev skupine Vera in Luč v župniji Marije Pomočnice na Rakovniku. Naj bo ta zapis v spodbudo vsem tistim, ki imajo v svoji družini tako kot v omenjeni drugačnega otroka; obenem pa vabilo vsem bralcem Vestnika, da bi imeli razumevanje in ljubezen do preizkušanih družin z drugačnimi otroki.

TUDI TI OTROCI IMAJO PRAVICO ŽIVETI

Sam Bog ve, kakšno veselje mi je naredil, da stojim pred vami. Bolečino, ki sva jo z možem utapljala v sebi mnogo let, lahko sedaj izlijem pred oltar, pred ljudi, za katere sem prepričana, da me boste razumeli.

Minilo je dvanajst let od zadnjega poroda, odkar sem podarila življenje hčerki in dvema sinovoma in spoznala, da se v meni poraja novo življenje. Pri porodu so rešili življenje majhnemu bitju, moji zadnji hčerki, s pomočjo kisika. Zdravnica je pristopila k postelji in mi otro-

HVALA TI, GOSPOD, ZA MOJEGA OTROKA

ka položila v naročje. Negibno sem opazovala ustnice, ki so mi govorile: »Vaša punčka ne bo dosegla velikih učenosti, njen razvoj bo upočasnen.« Kar se je takrat dogajalo v meni, se ne da izraziti. Občutek sreče in bolečine se je zlival v eno. Ta opoj vsrkavam vse življenje. Nikdar ne bom pozabila besed zdravnice: »Tudi ti otroci imajo pravico živeti!« Te besede so mi ostale v spominu kakor pisava, vklesana v kamen.

Dekletce je raslo in spoznalo življenje. Počasneje, a nikoli ne bo dosegla tega, kar dosežejo drugi otroci. Njen svet je majhen, iz njega pa črpa vso veličino sveta. Pomembno je, da se počuti varno in ljubljeno. Dobrote in ljubezni, ki jo je deležna od kogarkoli, vrača. V moji družini jo vsi lepo sprejemajo. Čutim radost, ko mladi ljudje, moji vnuki njeno posebnost razumejo.

SREČANJA V SKUPINI

Svetel žarek je osvetlil moje življenje, ko sem pred letom in pol vstopila v skupino Vera in luč tu na Rakovniku (fotografija desno). Zame je bilo vse novo. Nisem pričakovala, da se mladi sploh hočejo ukvarjati z našimi otroki in nami starši. Do nas in naših otrok imajo veliko ljubezni. To izkazujejo in se razdajajo. Srečanja so postala nov vir moči in opora v življenju. Posebno mi veliko pomeni, da se moja hčerka počuti ljubljena, kjer lahko izkazuje svoje sposobnosti in je sprejeta. To jo osrečuje in komaj pričakuje ponovno srečanje.

Večkrat se počutim osamljena, ko pa grem med ljudi, opazim, da nisem sama. Posebno medsebojno ljubezen in olajšanje pa sem čutila po letovanju v Portorožu, kjer je duhovnik med sv. mašo dejal, da smo poslani od

Boga, katerim je zaupal te otroke. Nikar naj ne mislimo, da je to poslanstvo za nas kazen.

Bogu hvala in vsem, ki so pomagali, da je ta moja hčerka prejela Jezusa v svoje srce in tudi zakrament svete birme.

Jožefa Račič

VERA IN LUČ

Gibanje Vera in luč je nastalo ob romanju v Lurd l. 1971. Ustanovitelja tega gibanja sta Jean Vanier (mornariški oficir, dr. filozofije, ustanovitelj skupnosti Barka - L' Arche; pri nas je taka skupnost v Zbiljah pri Medvodah) in Marija - Helena Mathieu (pedagoginja, članica papeškega sveta za laike, vrhovna tajnica krščanskega urada za prizadete, mednarodna koordinatorica gibanja Vera in luč).

Vera in luč je svetovno versko gibanje, ki zbira lažje in težje duševno prizadete osebe, skupaj z njihovimi starši in prijatelji.

Ob rednih (mesečnih) srečanjih si izmenjamo izkušnje, skupaj molimo in praznujemo.

življenju. Mašno slavje je vrhunec srečanja. Mašnik s sodelavci prilagodi posamezne dele sv. maše, da morejo dejavno sodelovati (pesmi, simboli, prošnje,...). Sledi prijateljsko praznovanje (godovi, rojstni dnevi ...) s petjem, preprostim plesom in delitvijo dobrin, ki jih starši prinesejo s seboj. Ob srečanjih se med člani stkejo prijateljske vezi, ko odkrivajo drug drugemu svoje težave, trpljenje in svoje izkušnje. Bogatijo se z medsebojnimi darovi po besedah apostola Pavla: »Drug drugega bremena nosite.« Prijateljske vezi skušajo člani skupin poglabljati še v četrtem času, med posameznimi srečanji s prijateljskimi obiski na domu. Člane skupin in prijatelje gibanja Vera in luč pa povezuje tudi revija *Lučka* - naslov:

*Lučka, M&B Matzele
Horjul 137a, 1354 Horjul*

Vera in luč ne more obstajati brez prijateljev, kdor želi svoje darove oplemeniti in tudi z ljubeznijo podariti drugemu, se

Srečanja imajo svoj program razdeljena v tri obdobja. V prvem delu se po pozdravu in izmenjavi izkušenj vsi udeleženci seznanijo z glavno vsebino mašnega slavja. V tem času so prizadeti deležni njim prilagojene kateheze, da se lahko lažje vključijo v mašno slavje. Starši se medtem pogovarjajo o vprašanjih in težavah v svojem

lahko pridruži rednim mesečnim srečanjem v raznih krajih po Sloveniji.

Tudi starši, ki imate prizadete otroke, se nam lahko pridružite, da si izmenjamo izkušnje, pa tudi težave. Informacije lahko dobite pri

Mariji Hlad,
Rožanska 6, Ljubljana.

ŽELITE PODPRETI SALEZIJANSKO POSLANSTVO IN USTANOVE?

Nekateri nas v svoji velikodušnosti in skrbi vprašujete, kako bi mogli podpreti Don Boskovo poslanstvo in njegove ustanove danes pri nas. Hvaležno vas obveščamo o nekaterih možnih oblikah:

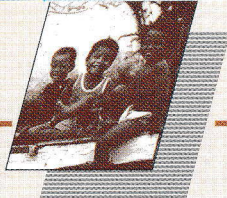
- nakazate denarna sredstva na naš **žiro račun:**
51800-620-336
05 1200119-15059
- o nakazilu in namenu nas obvestite na naslov:
*Salezijanski inšpektorat
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 Ljubljana*
- odstopite svoj certifikat ali delnice
- zapustite s pravnoveljavno oporoko svoje nepremičnine in premičnine (oporoka - napisana lastnoročno ali overjena pri notarju)

Svoje darove lahko namenite:

- za pomoč dijakom na naših šolah
  - za novince in bogoslovce
  - za misijone (Kerečev sklad)
  - za maše (navadne in gregorijanske)
  - za Salezijanski vestnik
  - za izvedbe posameznih projektov
  - za vzdrževanje salezijanskih ustanov
  - in za novogradnje
- O vsem se lahko dogovorite z *Blažem Cudermanom*, inšpektorialnim ekonomom, tel. 01/427-41-50.

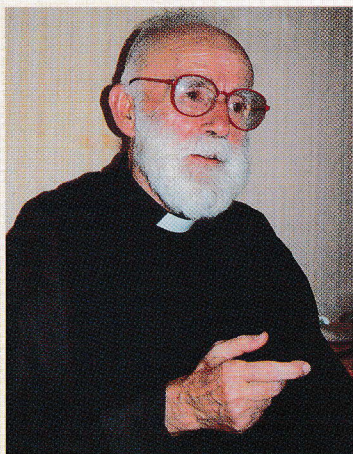
Hvaležni smo vam za vsak dar, vsak dan molimo za dobrotnike in vsaj enkrat mesečno obhajamo evharistično daritev po namenih dobrotnikov.

Don Boskovi salezijanci

Salezijanec Pavel Bernik: študent, novomašnik, profesor, misijonar in predvsem vzgojitelj novih poklicev, vse to je bil v šestinšestdesetih letih svojega bivanja v Indiji. »Gospodova merilna vrvica mi je padla na plodno polje!«, je izrekal s psalmistom svoj mir in svojo srečo ob praznovanju svojega zlatega jubileja svojega dela med Indijci.

22

Njegovo izhodišče je bilo svetišče Marije Pomočnic na Rakovniku, kjer je leta 1934 v soboto ob jesenskem romarskem shodu prejel misijonski križ. Takrat je bila pred njim še vsa prihodnost in negotovost poti na Vzhod. Bilo mu je sedemnajst let, za sabo je imel ljubljansko klasično gimnazijo, na ka-

VEČNI JE VZEL K SEBI SLOVENCA Z INDIJSKO DUŠO

teri so mu utrdili ljubezen do slovenske besede pisatelj Ivan Šregelj, Ivan Grafenauer, Anton Sovre, Mirko Rupel. Ta fant, rojen v Puštalu (1917) pri Škofji Loki, je, kot da so ga preslepile vile Indije Koromandije, odšel in vztrajal vse do smrti.

Uršulinske sestre so mu že v vrtcu govorile o misijonih. Tam so se začele njegove sanje. Bilo mu je pet let, ko se je srečal s privlačnimi salezijanskimi gojenci z Rakovnika. Čez dobrih šest let, jeseni 1928, je bil tudi on med njimi. Opravil je noviciat. Po noviciatu je zaprosil, da bi šel v misijone. Odločilno je bilo srečanje s Kerecem na Rakovniku, kjer so se besede »molite, da bi tudi kateri izmed nas postal misijonar!« uresničile v njem. Ugodili so njegovi želji, da bi šel v Indijo.

Z vero v srcu, da ga bo Bog varoval, je odšel na pot v Indijo skupaj s sobraty salezijanci iz Anglije, Irske, Holandije, Švice, Italije, Španije in Češke. Sedmega januarja 1939 je priplul na Koromandsko obalo. Spoznal je nov svet, nove ljudi, nove jezike. Deset let je bil najprej študent, obiskoval je višjo gimnazijo in bogoslovje. Leta 1944 je

bil posvečen v duhovnika in na praznik sv. Janeza Boska je prvič, nad sklonjenimi glavami indijske mladine, za katero je maševal, dvignil sveto hostijo.

Gospod mu je takrat pokazal prostrana polja misijonskega dela. Bil je v službi prihodnjih duhovnikov Božjega ljudstva. 32 let je deloval v vzgojnih zavodih za mlade redovnike in po škofijskih semeniščih v južni in severni Indiji. Med drugo svetovno vojno si je Pavel Bernik pod Angleži pridobil domovinsko pravico, zato je pozneje dobil tudi indijsko državljanstvo. Tako mu je bilo odprto vse indijsko ozemlje. Predstojniki so ga pošiljali sem in tja v vzgojne zavode. Enajst let je bil tudi med hribovskima plemenoma Naga v skrajnem severovzhodnem kotu Indije. Leta 1964 je prispel v Nagaland. To je bilo tisto misijonsko področje, o katerem bi lahko rekel s psalmistom: »Merilna vrvica mi je padla na rodovitna tla,« in tam se je počutil, kot zopet pravi psalmist: »Sem srečnejši kakor tisti, ki so mu odmerili najlepše posestvo« (Ps 15). Misijonaril je tudi v Shillongu v Khasijskih hribih, ki jih je obiskal tudi papež Janez Pavel

POJDITE PO VSEM SVETU

II. Potem se je zopet vrnil v Nagaland. S sedmimi križi na hrbtu je v tamkajšnjem škofijskem semenišču postal spiritual za mlade redovnike.

Med svojim delom na rodovinski Božji njivi v Indiji se je Pavel Bernik večkrat vrnil v domovino. Ljubil jo je, to je dokazal tudi s svojo ljubeznijo do slovenskega jezika. Več kot deset let se je po slovensko pogovarjal samo z Bogom. Med obiski je iskal tudi pomoč za svoje semenišnike v Indiji. Še posebej so se na njegovo prošnjo za tako obliko pomoči odzvale slovenske župnije s Koroške. Na ta način je preskrbel pomoč za več kot 1000 domačih bogoslovcev, redovnic in redovnikov.

Vračal se je v svetišče Marije Pomočnice na Rakovniku, kajti od tod ga je Mati Marija blagoslavljalna in pošiljala v svet indijskega prostranega polja.

Pavel Bernik je izpolnil Božjo voljo z delom med ljudmi, še najbolj pa z delom za vzgojo duhovnikov. Sedaj, ko ga ni več, po vsej Indiji deluje v Gospodovem vinogradu nekaj sto duhovnikov in mnogo škofov, ki jim je pomagal pri izobraževanju in duhovniški vzgoji. To je Gospodova merilna vrstica, ki je padla na plodno polje. Umrli je 17. julija letos v Nagalandu kot Slovenec z indijsko dušo.

Pripravil Marko Košnik SDB

ČE GOSPOD NE ZIDA HIŠE

Na tihoma si mislim, da vas gotovo že zanima, kako se imam, odkar sem »brez sence« (op. ur. brez sobrata Danila Lisjaka). Res, prav zdaj bi potreboval kakšno senco, ker vsak dan pripeka. Konec maja se je pričela suha doba in do oktobra se lahko zgodi, da ne pade niti ena kaplja dežja.

Hvala Bogu, za enkrat sem oborožen kar z dvema agregatoma. Manjši zadostuje za manjša dela za en stroj. Večjega vključimo, ko obratuje cela delavnica. Če bo mazut, četudi je zelo drag, sem brez skrbi. Čez nekaj dni bo namreč ravno eno leto, ko nimamo več elektrike in pričakovati je, da je še lep čas ne bo. Vidite, kako nas imajo radi. Hočeš jim samo dobro, da bi se kaj naučili, da bi imeli delo, da bi zaslužili večji kos kruha, oni pa ti ne privoščijo niti elektrike, da bi bilo življenje lepše in svetlejšo tudi ponoči, tudi takrat, ko ni lune. V celem letu niso mogli najti niti enega sponzorja, ki bi podprl ta projekt obnove električnega omrežja. Kakšna hvaležnost oz. nehvaležnost. Nič ni čudnega, da sem že večkrat rekel pri mizi, da močno dvomim, če imajo ti ljudje dušo.

Delo v delavnici pa se nadaljuje kljub vsemu. Cerkev Marije Pomočnice iz dneva v dan dobiva novo podobo. Za

veliko noč je imel Gusti prvo sv. mašo in sedaj je vsakič maša v novi cerkvi. Za praznik Marije Pomočnice smo blagoslovili daritveni oltar, pa tudi Marija je dobila svoje mesto. Bila je slovesna maša s pevci in plesalci, takšnimi in drugačnimi, ter bobnarji, tako da so se stene tresle skoraj tako kakor na Rakovniku ob posvečenju novega nadškofa. Bili smo duhovno povezani z vami in zvečer pri večerji nekaj po 19. uri na daleč slovesno nazdravili novemu nadškofu ter se tako spomnili tega velikega zgodovinskega dogodka.

Po dobrih treh mesecih smo končno dobili obvestilo o kontejnerju iz Kanade. Težav vsekakor ne manjka, zaupati pa moramo v Božjo previdnost. Psalmist pravi: *Če Bog ne varuje mesta, zaman čuje stražnik.*

Pred kratkim smo po skrivnih poteh zvedeli, da se pripravljajo napad na naš misijon, tako da smo bili prvi večer vsi na nogah. Vsi stražarji so bili oboroženi s palicami in bobni. En boben so potegnili celo v zvonik, da bi od tam oznanjal, da smo napadeni. Hvala Bogu, ki nas je do zdaj obvaroval in se je roparska tolpa usmerila drugam.

Rukago, 11. junij
Iz pisma misijonarja Vilka Poljanskega

23

"Kot zmagovalca me bo vodil po višinah,
od veselja bom prepeval" (Hab 3,19).

MARIJA, ŠVETLA ZARJA ZIVLJENJA MOJEGA

Vrhovi, doline, prostrano polje,
povsod me vodijo moje steze.
A vedno hitreje odhaja čas!

24

Božja Mati mi svetuje:
"Bodi pripravljena, lučka vere naj gori,
pobožnost duha krepi, veselje iz srca kipi -
Bogu prepusti vse svoje skrbi
in sproščeno živi dni,
ki Oče jih podarja vsak dan znova ti.

Zmaguj nad slabim, veseli se dobrega,
vse spoustuj in nikdar se od nikogar ne odtujuj.
Vsak je velik pred Bogom, njegova podoba.
Izkazuj mu dobroto, prijazno pozdravi
in vsakega, ki pride v tvojo bližino, opazi.
Dovolj je pogled, nasmeh, prijazna beseda,
veselja ti ne zmanjka, dokler boš živela.

Le tako boš vedno zmagovala,
se dvigala visoko, v srcu prepevala,
mladim radost Kristusa Vstalega razodevala,
utrujenost premagovala
in neskončno ljubljena ostala."

Mati, s teboj se učim zmagovati,
dvigati pogled kvišku,
na vrhove, kjer zrak je čist, duh sproščen,
srce pri Bogu, pesem na ustih
in ljubezen premaga vse ovire.

Varuj me kot planiko na skalnatem pobočju,
strmina naj jo ščiti, cveti naj Bogu v čast,
izpostavljena soncu toplote,
modrini neba, vlagi rosnih kapljic
in svežini lahnega vetra.

Marija, vedno mi ostani Pomočnica,
da ti ostanem zvesta hčerka in
"živ spomenik don Boskove hvaležnosti
Božji Materi!"

Tako dolgo bom svoje pesmi pela,
dokler bom živela, nebeško Mater rada imela.
Imejte jo radi tudi vi
in blagoslov vas ne zapusti!

s. Bernardka Gerič

ZGODBA IZ NEKEGA PARLAMENTA

Na uvodni seji v leto 2000 so v kansaškem senatu (ZDA) pastorja Joea Wrighta naprosili, da za uvod v sejo nekaj zmoli. Vsi so pričakovali nekaj splošnih besed, slišali pa so tole:

Nebeški Oče, danes prihajamo predte,
da bi te prosili odpuščanja
in da bi iskali tvojo pomoč in smer, ki nam jo kažeš.
Vemo, da tvoja Beseda govori:
»Gorje njim, ki zlo imenujejo dobro!«,
toda ravno to smo storili.
Izgubili smo svoje duhovno ravnotežje
in sprevrgli svoje vrednote.
Priznamo, da smo osmešili absolutno resnico tvoje
Besede in to poimenovali »pluralizem«.
Častili smo druge bogove
in to poimenovali »odprtost za druge kulture«.
Podpirali smo sprevrženost
in to poimenovali »alternativa«.
Izkoriščali smo uboge in to poimenovali »loterija«.
Nagradili smo lenobo in to poimenovali »socialna skrb«.
Ubili smo svoje nerojenčke
in to poimenovali »pravica do odločitve«.
Postrelili smo tiste, ki so za splav
in to poimenovali »upravičeno«.
Zanemarili smo vzgojo otrok
in to poimenovali »izgradnja samozavesti«.
Zlorabili smo moč in to poimenovali »politika«.
Poželeli smo si tujo lastnino
in to poimenovali »ambicija«.
Onesnažili smo zrak s profanostjo in pornografijo
in to poimenovali »razsvetljenje«.
Preišči nas, o Bog, in spoznaj danes naša srca;
očisti nas vsakega greha in nas osvobodi.
Vodi in blagoslovi te ljudi, ki si jih poslal,
da nas vodijo po poti izpolnjevanja Tvoje volje.
To te prosimo v imenu tvojega Sina,
našega Odrešenika Jezusa Kristusa,
ki s teboj živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Odgovor je bil takojšen:
kar nekaj poslancev je protestno zapustilo dvorano
že med molitvijo.
V 6 tednih je bil pastor Wright deležen več kot 5000
telefonskih klicev;
od teh je bilo samo 47 negativnih.

Maturanti GŽ 2000

Šesta generacija maturantov Gimnazije Želimlje trka po uspešno opravljeni maturi na vrata fakultet, na katere so se namenili vpisati in nadaljevati svojo življenjsko pot. Od 48 dijakov 4. letnika jih je spomladi opravljalo 47, eden bo to opravil jeseni.

Če bi uspeh izrazili samo z ocenami, brez pribitka točk, potem bi rekli, da je maturo opravilo 27 dijakov z odličnim ali prav dobrim uspehom, kar je 57.43%, 19 je bilo dobrih, nobeden zadosten in le eden bo jeseni popravljaval izbirna predmeta. S točkami 25 ali več je 11 maturantov, od tega dve s pohvalo. Praktično vsem je uspel prvi vpis na fakulteto, za kar splošna gimnazija, kakršna je tudi želimlj-ska, najbolj usposablja.

Kdor hoče izkoristiti svoje talente, naredi lahko zares veliko. Tako ena dijakinja ne samo da je bila vsa štiri leta odlična, in čeprav je v 4. letniku pripravila dve slikarski razstavi in izdala prvo pesniško zbirko, bila sprejeta na likovno akademijo, ampak je maturo zaključila s spričevalom

s pohvalo. Kdor ima količkaj talentov in nekaj dobre volje in delovnih navad, lahko dobro uspe tako v rednem šolanju kot tudi na maturi.

Vsem maturantom želimo srečno na novi življenjski poti.

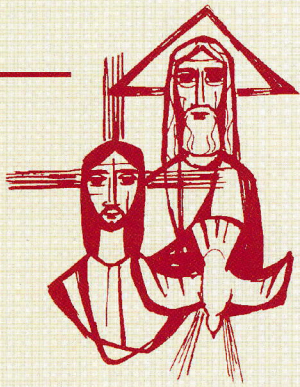
Vsem bralcem Vestnika naj velja iskrena zahvala za raznovrstno podporo mladim v Želimljem, še posebej letošnjim maturantom, ki ob pomoči vseh zorijo v dobre kristjane in poštene državljane.

T. C.

Sklad Gimnazije Želimlje

V sklad Gimnazije Želimlje ste do 10. 8. 2000 darovali:

Ambrožič A., Ambrožič M., Andoljšek M., Andrejašič M., Benet F. 2x, Berce A., Bojanovič M., Borovnik I. 3x, Bric A., Cankar Š., Cimerman I., Cotman N., Cadež C., Čeferin M., Dejak M., Dolensek J., Družina Čop-Kandare, Družina Gačnik, Družina Kadunc, Frlac A. 2x, Golobič C., Gorc A., Grašič N. 4x, Gregorič M., Grmšek A. 2x, Grom M., Gudel M., Guna M., Hribar V., Hribar-Hostnik A., Hribernik P., Jagodič S. 2x, Jakoč F., Javoršek B., Jeglič M., Jeras M., Jeršič I., Jesenko M., Kadivec V., Kancijan K., Kapus A., Kastaneto M., Kelich C., Kern P., Knapič C., Knez R. in A., Kocjan M., Kocuvan V. 2x, Kosl M. 2x, Košak M. 2x, Koščak D., Kotar D., Koželj C., Krajnik M. 3x, Kralj A., Kralj A. in A., Kramar M., Kranjc R. 2x, Kranjc R. in A., Kristan K., Križnik S., Kunstek J., Kuralt T., Legat A. 5x, Likar A., Luin B. 3x, Maček T., Marinčič A., Marolt N., Mazij I., Mazij S. 5x, Merlak I., Mohar A., Nagode J. 6x, Narobe M. 2x, Oblak A., Palčar M., Pečnik A. 2x, Perčič F. in T., Perčič V., Petrič F., Piltaver B. 3x, Plahutnik P., Podržaj A., Pokorn J. 3x, Polončič M. 2x, Polšak M., Potočnik A., Povirk S., Rački F., Ravnikar A., Rozman A., Ruparčič M., Rupnik I., Rupnik S., Samida N., Skornšek M. 3x, Slapšak V., Sodec F. 6x, Srebernjak F., Stanovnik M., Stražar M., Suhadolnik I., Šifrer M. 2x, Škerjanec J., Šket R., Škrabec J. 2x, Šolar A., Špendov A., Špes I., Štern I., Štricej F., Štuhec F., Tušek I., Urleb T., Vesel A., Wolhar M., Zadravec T., Zalokar M., Zelič K. 5x, Zorko I., Zorko T., Zupancič M., Zver S. 3x, Žagar 2x, Žmavc M., Žnidaršič in več neimenovanih dobrotnikov, molilcev za duhovne poklice in bralcev Salezijanskega vestnika. Vsem darovalcem iskrena hvala in Bog povrni. KAKO PRISPEVATI V SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE? Svoje prispevke v Sklad lahko izročite osebno ali nakažete na naslov: Salezijanski zavod, Želimlje 46, 1291 Škofljica. Številka žiro računa: 50100-620-133 sklic na številko: 05 1010115-1580175 Nova Ljubljanska banka d.d.. Pri nakazilih na žiro račun navedite oznako 'Gimnazija'.

NOVOMAŠNIKA – POPLAČANA SADOVA MNOGIH ŽRTEV

26 Julija se je salezijanska družina skupaj z župnijama Cerklje na Gorenjskem in Prihova pri Slovenskih Konjicah veselila dveh novih maš: Markove in Petrove. Po osnovni šoli sta oba našla pot do Želimelj, tam naredila prve zaobljube v salezijanski družbi in opravljala svojo vzgojno prakso, nadaljevala študij na Rakovniku in v Italiji ter bila letos za praznik apostolov Petra in Pavla posvečena v duhovnika. Njun poklic pa ima svoje močne korenine tudi v preizkušnjah njihovih družin. Hvaležni smo jima tudi za njihovi razmišljanji ob novomašnih geslih, ki ju bosta navdihovali na njihovi duhovniški in salezijanski poti.

K IZVIROM POKLICA

Marko Košnik Cerklje

Izhajam iz preproste kmečke družine, kjer je vzgoja v veri in darovanje pustila v meni globoke sledi. Moj oče in mama izhajata iz velikih družin. Oče se je rodil kot dvanajsti otrok. Imel je pokončnega in odločnega očeta Miha in dobro ter skrbno mamo Angelo, ki je prekmalu umrla. Vzgojila sta sina duhovnika, strica Miha, ki je imel novo mašo pred 52 leti.

Moja mama se je rodila kot trinajsta. Pet njenih bratov je bilo ubitih takoj po vojni in še očeta je ubila bomba. Med njimi sta Stanko in Lovro že odgovorila na Božji klic, vendar jima je Bog to željo uresničil s tem, da ju sedaj krasi palma mučeništva skupaj z drugimi brati. Moja stara mama, mati mučenec, si je tako želela sina duhovnika. Njena želja je bila stokrat poplačana, saj je imela pri Bogu v nebesih pet mučencev

za vero. Tudi hčerka Ančka je odšla k redovnicam. Vse skupaj je kronala s svojim življenjem stara mama Julijana, mati teh mučencev, ki si je tudi zaslužila nekrvavo palmo mučeništva.

Da, tudi iz teh korenin je vzkli moj poklic in upam, da bo zemlja, ki daje sok koreninam mojega poklica, vedno dovolj rodovitna za mojo zvestobo in vztrajnost. Iz te zemlje, rodovitne in dobro namočene, črpajo tudi vsi moji sorodniki svojo vero in svoj življenjski poklic.

Peter Pučnik Prihova

»Če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo zidarji...« Prav tako bi lahko rekli za vsak poklic, ki ga mora mlad človek najprej začutiti kot nalogo, ki mu jo daje Bog in ga kliče, da bi jo izvršil. Pa naj bo to poklic preprostega delavca, kmeta, strojnika, ... ali pa poklic duhovnika. Običajno vsakdo čuti v sebi klic, ki ga nagovarja, kaj bi delal v življenju. Tudi sam sem že v otroških letih čutil, da me Bog vabi na nekoliko drugačno pot. Kot otrok sem rad zahajal cerkev in tam kot ministrant kaj kmalu dobil zavest pripadnosti neki skupini v naši župniji. Vsekozi je bila, nekaj časa bolj, nekaj časa manj, v meni navzoča tudi želja, da bi postal duhovnik. Ta želja se je prečišče-

vala in krepila predvsem, ko sem zajadril v salezijansko družbo ter tako pričel pot naproti duhovništvu. V močno oporo mi je bila pri tem domača družina, ki me je puščala svobodnega v izbiri poklica in me hkrati zelo močno podpirala pri moji odločitvi, da postanem salezijanec – duhovnik. Redna molitev v družini (tudi za duhovne poklice) mi je dajala močno oporo. Ta duhovna podpora in povezanost se je še posebej čutila, ko je bila naša družina močno preizkušena zaradi mamine

bolezni. Kar nekaj časa pred smrtjo ji je bolezen prinesla veliko trpljenja. Ni se ga bala, ampak ga je sprejemala kot življenjski križ, ga nosila in darovala za svojo družino. Večkrat je tudi omenila, da vse to daruje Bogu, da bi njen sin postal dober duhovnik. Neizmerno sem ji hvaležen za takšen način molitve in pričevanja. Prišel sem do duhovništva in srečen sem, da me je Bog poklical na to pot. Spoznavam, kako nekaj osrečujočega je, če lahko človek prinaša upanje, mir, veselje in ljubezen tistim, s katerimi živi in h katerim je poslan.

Kot pečat na srce

BOG OČE, ki si me poklical že v materinem telesu. Naredil si me iz navadnega kmečkega sina za sejalca, ki meče semena v brazde človeških duš. Vodil si me in vzgajal s trdo roko, saj si vedel, da me moraš preizkusiti, da v preizkušnjah ne zabredem in se ne izgubim. O Bog, hvala ti, ker si me tako neizmerno ljubil in mi dajal moči. Moje srce je premajhno, da bi izpel to tvojo ljubezen ... Zato utripa moje srce z vsakim utripom: **deni me kot pečat na svoje srce.**

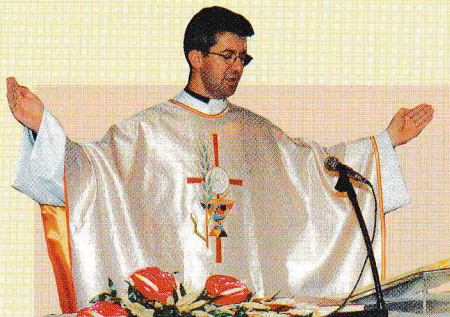
O JEZUS, ki si me boječega izmed fantov poklical v tistih najstniških letih in me nisi več izpustil. Poslal si me, da sem vstopil v don Boskove sanje, kjer sem se počutil kot doma. Mladina je postala moj dom in domača župnija moja mačeha. Po svetu si me poslal daleč od vseh, da bi končno spoznal: »Tvoja pota niso moja pota!« Nalagal si mi križ odpovedi, jaz pa sem izpodmikal svoja ramena; bolj mi je bila pri srcu človeška mehkoča, milina in ljubezen. Nisem ti uspel pobegniti, ampak si me na zadnjem razpotju počakal s svojim križem in sem razumel, da gre tvoja ljubezen skozi trpljenje ... **Zakaj močna kakor smrt je ljubezen.**

O NESKONČNI TOLAŽNIK, SVETI DUH, ki mi govoriš na uho, me vzpodbujaš in me tolažiš, me krepiš in me prežemaš. V meni ustvarjaš ogenj gorečega grma, ki gori in ne izgori. Pošiljaš me, da z ognjem ogrevam in vnemam, da prižigam in sežigam, da svetim in slepim. Samo eno te prosim, dajaj mi moči, da bom vedno goren in nikoli zgorel. Zato, **daj mi duše, vse drugo vzemi!**

Mnogi so zalivali in negovali, a le eden je, ki je dajal rast. Njemu torej vsa čast in hvala.

Novomašnik Marko

Gospod, ti si moja moč in moja pesem

Ps 118,14

Vse kar sem do sedaj delal z ljudmi, še posebej z mladimi, mi je bilo v veliko veselje. Moram reči, da sem na vsakem koraku čutil, kako Bog dejansko spremlja moje življenje. On mi je dajal moč, me podpiral, mi odpiral oči in me vodil. Brez Njega sem tako majhen in slaboten, tako nebogljjen. Če me je torej On izbral, da bi mu služil kot duhovnik, zaupam, da me bo tudi spremljal in mi dajal moči, da bom to zaupano mi delo lahko izvrševal. Moj duhovniški poklic je dar, je milost, ki sem jo prejel od Boga, da bi pričeval o Njem in bil znamenje njegove dobrote, odpuščanja in ljubezni. Moj delež pri tem je le to, da sem odgovoril z »DA«. Ob tem se zavedam, da je Bog tisti, ki me vodi in jaz sem le Njegovo orodje. Rad bi bil dobro orodje in zato prosim tudi vsakega izmed vas, da mi izprosite to milost. Ne delam si utvar, da ne bom naletel na težave in ovire. Računam nanje in prav tako računam na Boga, ki mi bo dajal moč, da bom lahko šel dalje. Hkrati pa moram reči, da je Gospod tudi moja pesem. Veliko lepega sem bil do sedaj deležen. Veliko prijateljev mi je Bog postavil na mojo življenjsko pot, da se ob njih bogatim in da z roko v roki premagujemo težave, s katerimi se srečujemo. Veliko lepih trenutkov je napolnjevalo moje življenje in ga še napolnjuje. Vse to, kar je lepega, prijetnega, spodbudnega, človeka osvobajajočega ... mar ni to poezija življenja! Torej lahko mirno rečem, da je Gospod tisti, ki mi prinaša tudi to lepoto, to poezijo – to pesem življenja in me z njo bogati. Prav tako pa je glasba tudi v mojem življenju močno navzoča. Mnogokrat me navdihuje, razveseljuje in mi pomaga pri delu z mladimi.

Zatorej naj res drži: »Gospod, Ti si moja moč in moja pesem!«

Novomašnik Peter

NOVOMAŠNIKOM ...

Hodim po poti in pred očmi se razgrinja čudovita narava, stvaritve vse-mogočnega Boga. Pod tvoje noge prihiti mravlja, ki nese svoj tovor v svoj dom med sestrice in bratce, ki se veselijo njene vrnitve. Kadar odpreš svoje oči, svoje srce in se prepustiš, da Sveti Duh veje, kjer hoče, takrat razumeš, kako vse prihaja od neke višje sile, kako te Bog ljubi, kako ti ponuja svoje stvaritve in ti prihaja v tvojo bližino s svojo ljubeznijo. V mesecu juliju so zrela žitna polja, zlato rumeno klasje valovi, se sklanja in pozdravlja svojega Stvarnika, ki kliče: »Pridite, delavci, na moje žetev; zakaj žetev je velika, delavec pa malo!« Mnogi plemeniti fantje so se odzvali temu vabilu in v tem mesecu bodo prvič pristopili k Božjemu oltar-

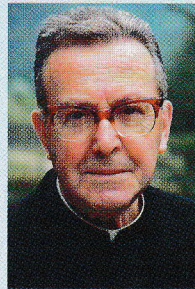
ju, na njihovih ustnicah bodo besede: »Glej, prihajam, da izpolnim tvojo voljo, Gospod. To je dan, ki ga je naredil Gospod.« Nič na svetu ni bolj vzvišene in bolj dragocene kakor sv. maša, sv. evharistija. Glejte Telo Gospoda Jezusa Kristusa, ki vas mora varovati za večno življenje. Zato je vsak duhovnik darilo od Boga. Mnogim navzočim, posebno materi in očetu, bodo pri tej prvi sveti daritvi polzele solze po licih, na ta dan se srce napaja od Božje ljubezni, v srcih je nepopisna sreča, veselje, zato pustimo solze, naj teko, ker so živa pričevanja radosti in hvaležnosti. Ta dan se dvigajo k nebeškemu Očetu, k Sveti Trojici molitve, prošnje in zahvale. Ljubi Bog naj blagoslavlja vaše žrtve in molitve, da bomo enkrat skupaj prispeli v nebeški Jeruzalem, v nebesa. *Ivanka*

HERMAN HABIČ

salezijanski duhovnik, zlatomašnik
* 29. 08. 1922 + 19. 06. 2000

Z velikim veseljem se je salezijanski duhovnik Herman Habič pripravljal na svojo zlato mašo, ki jo je nameraval obhajati letos na praznik Male cvetke sv. Terezije Deteta Jezusa, 1. oktobra. Pa se je njegova zemeljska pot nepričakovano kar na hitro sklenila v ponedeljek dopoldne. Ko se je vračal domov, je bil zatopljen v svoje misli in ni opazil bližajoče se nevarnosti – vlaka, ki ga je močno oplazil. Zdravstveno osebeje si je močno prizadevalo, a mu ni moglo rešiti življenja.

Duhovnik Herman se je rodil 29. avgusta 1922 v vasi Javor pri Ljubljani. Očetu Jožefu in materi Uršuli se je rodilo 12 otrok, 8 hčera in 4 sinovi. Herman je bil drugi izmed sinov. Poleg kmetije so imeli doma tudi gostilno in trgovino. Starši so otroke krščansko vzgajali in prebujali v njih čut za duhovne vrednote. Že 12-leten je Herman odšel najprej za eno leto v ljubljansko Marijanišče, nato pa za dve leti v Zavod sv. Stanislava v Šentvid nad Ljubljano, kjer je začel šolanje v nižji gimnaziji. Jeseni leta 1937 je vstopil v salezijanski zavod v Veržeju pri Ljutomeru, kjer je nadaljeval gimnazijo. V času vojne je na praznik Marijinega rojstva leta 1941 na gradu Škrlevo v Šentrupertu vstopil v noviciat in 10.9. 1942 naredil prve zaobljube. Šolanje je nadaljeval na Rakovniku, vzgojno prakso pa spet opravljal na Škrlejem, bogoslovni študij pa opravil na Teološki fakulteti v Ljubljani. V duhovnika ga je 1. oktobra 1950 posvetil ljubljanski škof Anton Vovk. Kot duhovnik je deloval na naslednjih postojankah: dve leti je bil kaplan v Podsusedu pri Zagrebu, potem je odslužil vojaščino, po njej pa za 18 let odšel v diasporo v Niš, v »srce Balkana«. Tu je bil najprej kaplan, potem župnik in nato 12 let dekan. Ves čas je nenehno urejal in prenavljal cerkve, kapele in župnijske prostore. Posebno skrb je posvečal slovenskim fantom, ki so služili vojaščino po raznih krajih Srbije. Leta 1971 je odšel v Beograd, kjer je postal stolni župnik v cerkvi Kristusa Kralja, leta 1972

je postal soupravitelj novoustanovljene župnije sv. Jožefa delavca, leta 1974 pa njen redni župnik do leta 1986. Tu je uspel sezidati kriptu sedanjega spodnjega dela cerkve sv. Jožefa. V tem času je bil l. 1984 imenovan za generalnega vikarja beograjske nadškofije, 12 let pa je bil član sveta za kler pri Jugoslovanski škofovski konferenci. Ves čas si je zavzeto prizadeval za edinost med kristjani. Zato je ustanovil Ekumenski moški pevski zbor, ki živi in uspešno nastopa že 27 let. V spomin na njegovo delo v zboru že nekaj let podeljujejo zaslužnim članom zbora po njem imenovano Hermanovo nagrado. Leta 1986 je odšel v Črno goro, kjer je bil dve leti župnik v Nikšiću. Tukaj ga je zelo prizadelo pomanjkanje, v katerem so živele mnoge družine, zato se je z vso vneto lotil karitativnega dela. Po 35 letih dela v diaspori se je leta 1989 vrnil v Slovenijo. Svoje duhovniško delo je najprej nadaljeval na Kodeljevem kot duhovni pomočnik v župniji, potem bil nekaj let spovednik na Rakovniku, leta 1995 pa se je spet vrnil na Kodeljevo kot spovednik in pomočnik župnijskem delu.

Sobrat Herman je bil globoko veren, pobožen in goreč duhovnik. Bil je zgled vsestranske urejenosti in osebne discipline. Imel je izjemen čut za urejenost cerkve in njenega okrasja ter za lepoto bogoslužja. Posebno skrb je gojil do ostarelih, bolnih in revnih; zelo rad se je mudil pri družinah z več otroki. Rad je obiskoval soproste, spodbujal je značilne salezijanske pobožnosti in si prizadeval za salezijanske sotrudnike. Bil je iskani in cenjen spovednik mnogim vernikom, še posebej pa redovnicam.

V letu, ko bi obhajali zlato mašo, se je Gospod sklonil nad sobrata Hermana in njegov »zlat klas« vzel k sebi. Naj on skupaj z Malo cvetko sv. Terezijo trosi nad nas cvetje Božje milosti in zrnje novih duhovnih poklicev.

Povzeto po nagovoru inšpektorja L. Dobravca

s. DARINKA ČERNAČ

* 28. 3. 1915 + 12. 7. 2000

S. Darinka Černač se je rodila 28. 3. 1915 v kraju Jusiai (okolica Rijeke, Hrvaška) kot deseti otrok staršema Vincencu in Ceciliji Dukia. Oče je še pred njenim rojstvom odšel v vojsko in je leta 1917 padel na fronti. Ko je imela štiri leta, ji je umrla tudi mama in tako so si otroke - le še šest jih je bilo - razdelili drugi: ne-

kaj sorodniki, nekaj drugi ljudje. Malo Darinko sta že na dan pogreba vzela k sebi slovenska zakonca Ivan in Katarina Černač. Ker je bil novi oče po poklicu železnikar, se je družina večkrat preselila in Darinka je obiskovala šole na Uncu, v dekliskem domu usmiljenk v Ljubljani, potem pa na Rakeku. Leta 1936 je končala učiteljšče pri šolskih sestrah v Mariboru. V svojem kratkem življenjepisu med drugim pravi: "Ko sem bila v drugem razredu osnovne šole, sta me zakonca Černač uradno posvojila pred sodiščem v Cerknici. Mama mi je z vso ljubeznijo nadomeščala pravo mamo ... Pri 15-ih letih sem začutila redovni poklic. V Ljubljani pri usmiljenkah sem vzljubila Marijo."

Tako mlada še ni mogla uresničiti svojih globokih želja, saj je mama želela, da konča študij in potem skrbi za starše. Svoje življenje je izročila Bogu in pomagal ji je uresničiti veliki ideal. Krušni oče je kmalu umrl. Ko je leta 1938 dobila zaposlitev kot učiteljica v Šentvidu pri Planini nad Sevnico, je vzela s seboj že bolno mamo in zanjo lepo skrbela, a tudi ta je že leta 1941 odšla v nebesa. Še v istem mesecu se je srečala z dvema sestrama hčerama Marije Pomočnice - s. Alojzijo Domanjko in s. Marijo Rak. Povabil sta jo v Ljubljano. S pomočjo dobrih salezijancev, ki so bili takrat na Radni, je uspela pobegniti pred Nemci v Ljubljano in tedaj se je začela njena redovna pot. Leta priprave na redovno življenje je preživela v Padovi in v Coneglianu. Po prvih zaobljubah, ki jih je naredila 5. avgusta 1944, je ostala še vedno v Italiji. 27 let je poučevala v nižjih razredih osnovne šole in bila 15 let tudi šolska svetovalka. Kot tujka se je velikokrat znašla v težavah zaradi dokumentov, lepa italijanska govornica pa je ni nikoli izdala in tako je uživala ob svojih gojenkah, ki jih je imela rada in katere je lahko vzgajala za življenje. Nekatere so ostale povezane z njo vse do danes in so jo v vseh teh letih obiskovale. Leta 1972 se je vrnila v domovino. Na Bledu je bila zvesta tajnica tedanji delegatki s. Frančiški Škrbec. Vestna pri svojem delu je s posebno pozornostjo arhivirala naslove deklet, ki so se udeleževale duhovnih vaj in za mnoge je vedela na pamet vse najosnovnejše podatke. Tudi ko je

za njo prišel zasluženi čas počitka in zdravljenja, si ni dala miru, pač pa je želela služiti še na razne načine. Skupaj s sosestrami je rada molila za potrebe inšpektorije, zlasti še za vse mlade, ki se udeležujejo raznih programov pri sestrah na Bledu in za nove duhovne poklice. Trpela je, ker se zadnja leta ni mogla več udeleževati skupnih trenutkov, zlasti molitve. Pravi praznik je bil zanjo, ko je lahko v spremstvu šla še na kratek obisk v kapelico in potem na vrt. Lje svoje sobe in potem z bolniške postelje je vedno usmerjala svoj pogled k Mariji. Ko je šla v spremstvu sestre po hodniku, se je njen pogled ustavil na kipu Brezmadežne in jo je pozdravila z Ave Marija. Tudi v zadnjih vzdihljajih je imela pred seboj Marijino podobo. Bodril jo je smehljaj brezjanske Marije Pomagaj. Po 56-ih letih redovnega življenja se je tako 12. julija oklenila svoje nebeske matere Marije in skupaj z njo se je predstavila svojemu nebeskemu ženinu, ki mu je zvesto služila do zadnjega diha.

Draga s. Darinka! Prosite v nebesih za našo zvestobito in za gorečnost pri delu za duše; zlasti pa vas prosimo, da nam pomagate izprositi novih duhovnih poklicev, ki jih Cerkev in naša salezijanska družina tako potrebujeata.

s. M.P.

K Bogu so odšli po plačilo

naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Bizjak Ana, Ljubljana
Blatnik Pavla, Ravne
Bračič Gabrijela, Maribor
Bučar Ivanka, Lj. Sostro
Čeček Tilčka, Rogaska Slatina
Černač s. Darinka, Bled, sestra HMP
Česnik Ernesta, Col
Čuješ Zofija, Sv. Štefan
Gergušič Marija, Metlika
Habič Herman, salez. duhovnik
Hudina Amalija, Ptuj
Kerec Ivan, Sv. Lenart
Lesjak Janez, Rogaska Slatina
Lorbek Verona, Sv. Lenart
Maček Ana, Ljubljana
Pogorelec Rozika, Škofja vas
Smolčič Marija, Šentvid pri Stični
Soklič Marija, Bled
Tömö Marija, Lendava
Valjavec Pepca, Trzič
Vohr Vilma, Dokležovje
Vrečar Pavla, ZDA
Župan Marija, Ljubljana
Župančič Ana, Metlika
Žganc Franc, Godovič

NOČNO ROMANJE MLADIH NA KUREŠČEK ZELIMLJE - KUREŠČEK

1. september, 19.00 - 01.00.

Ob začetku novega šolskega leta se mladi v Želimljem zahvaljujejo za vse počitniške programe, v noči poromajo na Kurešček in izročijo Mariji, Kraljici miru na Kureščku, vse načrte novega šolskega leta. Predvidena maša na Kureščku bo okrog polnoči.

DUHOVNE VAJE ZELIMLJE

- 24.-26. 11. **Za fante in dekleta 4.-6. razreda**
- 1.-3. 12. **Za fante in dekleta 7.-8. razreda**
- 15.-17. 12. **Za srednješolce**

Informacije in prijave:

Peter Polc, tel. 01/4702-115, N.C. 01/4702-100

PROGRAMI PRI SESTRAH HMP BLED

- 10.-12. 11. **Za srednješolke:** Dekle, postani to, kar si.
- 17.-19. 11. **Za dekleta 6.-8. razreda:** Srečanje za najstnice.
- 24.-26. 11. **Za mlade od 16-22 let:** Zmorem, če hočem.

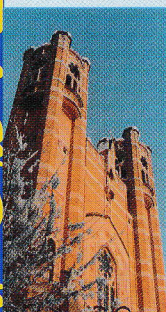
Informacije in prijave:

s. Ivanka Berčan, 04/5741-075

JESENSKI ROMARSKI SHOD LJUBLJANA – RAKOVNIK

Nedelja – 10. september – ob 15. uri
Posvetitev svetoletnega zvona
Obletnica posvetitve cerkve

V jubilejnem letu 2000 bo žegnanjski praznik na Rakovniku zaznamovan z enkratno slovesnostjo: v spomin na ta veliki jubilej bo posvečen **velik svetoletni zvon** (ca. 4000 kg), ki bo zvonil v zvoniku, ki je bil doslej brez zvonov; drugi zvon – **zvon mašne zveze** – pa se bo pridružil štirim zvonovom, ki že vrsto let vabijo na Rakovnik. Slovesnost bo vodil beograjski nadškof koadjutor msgr. Stanislav Hočevar. Priložnost za spoved in svetoletni odpustek. Posebej vabljeni rakovniški farani in člani Mašne zveze, člani salezijanske družine, prijatelji sv. Janeza Boska, častilci Marije Pomočnice in drugi, ki vam je Marija izprosila posebne milosti. Vabljeni tudi v narodnih nošah.

V letu 2000 vabljeni k

ADORACIJI

vsak četrtek od 17.30 do 18.30
 v svetišču Marije Pomočnice na Rakovniku.

Salezijanci

IŠČEMO - KUPUJEMO

Salezijanci kupujemo starejše stanovanje, cca 50 m² v Ljubljani (dostop z mestnim avtobusom). Informacije posredujete ekonomu Blažu Cudermanu na tel: 01-4274150.

Vabimo Vas,
 da naročite Grozdetov listič

»ZDAJ GREM NA POT«

Prva in druga številka sta bili priloženi Vestniku, naprej pa bo listič izhajal samostojno - ne bo več vpet v Salezijanski vestnik.

Kdor želi še naprej prejemati Grozdetov listič ZDAJ GREM NA POT, naj izpolni naročilnico na njegovi zadnji strani in jo pošlje na napisan naslov ali na naslov Salezijanskega vestnika.

Z izdajanjem lističa želimo pospeševati zanimanje za tega mladega slovenskega pričevalca vere, spodbujati vernike, da bi molili za njegovo kanonizacijo, in dati predvsem slovenski mladini zgled svetniškega vrstnika.

Vabljeni, da naročite listič,
 in hvala za razumevanje.

Uredništvo

SREČANJA IN MLADINSKA MAŠA ZA ŠTUDENTE, ANIMATORJE, MLADE V POKLICIH

NA RAKOVNIKU

Vsak prvi (oz. drugi) četrtek v mesecu
 od oktobra do junija

- 17.30 adoracija v cerkvi (možnost za spoved, pogovor)
- 18.30 maša v cerkvi z nagovorom na temo leta
- 19.30 **SREČANJE:** molitev, razmišljanje na temo Salezijanske mladinske duhovnosti, pogovor (v prostorih Salezijanske mladinske pastorale)

5. oktober
9. november
7. december

Salezijanska mladinska pastorala

Največja sreča otroka je
spoznanje, da je ljubljen.
sv. Janez Bosko

Don Bosko, ti si pesem veselja

NOGA REVEŽA

V Becchijih je živel Cecco. Nekoč je bil bogat, pa je vse zapravlil. Otroci so se norčevali iz njega. Menda so ga klicali za 'črička'. Matere so ga namreč kazale otrokom in pripovedovale basen o mravlji in čričku: »Medtem ko smo mi delali kakor mravlje, je on pel in veseljačil. Bil je vesel kakor čriček. Zdaj pa vidiš, kakšen je. Ne pozabi!«

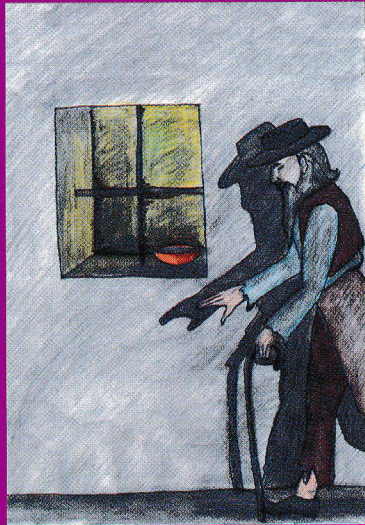
Starec se je sramoval prosjačiti, pogosto je zato trpel za lakoto. Kadar ga še ni bilo od nikoder, mu je Marjeta postavila ponoči na okno piskrček tople mineštre. Cecco je prišel v temi ponjo. Janez tega ni pozabil. Bolj pomembna je dobrota kakor varčevanje.

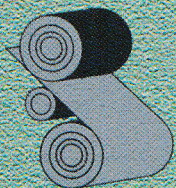
Na bližnji kmetiji je bil pastirček po imenu Secondo Matta. Zjutraj mu je dal gospodar kos črnega kruha in povodec dveh krav. Pasti je moral do poldneva. Ko se je spuščal v dolino, je srečal Janeza, ki je tudi vodil kravi na pašo.

Janez je imel v rokah kos belega kruha. Tak kruh je bil tiste čase redkost. Janez mu reče: »Naredi mi uslugo.« »Rad.« »Zamenjajva kruh. Tvoj je

gotovo boljši od mojega.« Secondo Matta je verjel in tri pomladi po vrsti – on sam je to povedal – sta si z Janezom menjavala kruh, kadarkoli sta se srečala. Ko je odrasel in pomislil na to, je spoznal, kako dober je bil Janez Bosko.

Besedilo: T. Bosco, Don Bosko, Ljubljana, 1988.
Risbe: Tina Špendal

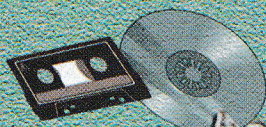

grafične
storitve

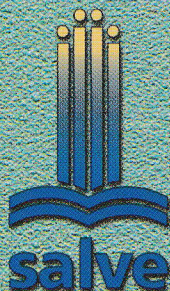
knjige

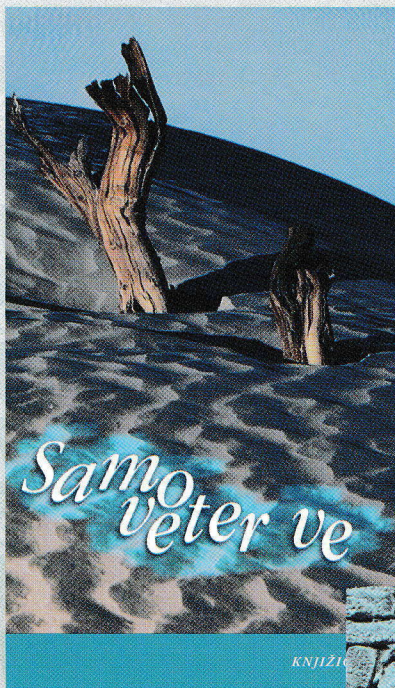
zgoščenke

spominki

Bruno Ferrero, **SAMO VETER VE**

Ne vprašuj vetra, zakaj te je postavil tja, kjer si. Tudi če si obdan s cementom, poganjaj korenine in živi. To je samo eno od sporočil, polnih upanja in vere v Življenje, ki jih prinašajo kratke zgodbe.

Cena: 200 SIT

MINISTRANTSKI KOLEDARČEK

Knjižica žepnega formata za razporejanje šolskih obveznosti, za osebno delo in načrtovanje prostega časa v šolskem letu 2000/2001.

Cena: 300 SIT

založba, trgovina, priprava za tisk, video • p.p. 2404 • 1001 Ljubljana • tel.: 061 127 73 10

